



גלימתו בין כתלי בית המשפט, הוא מרסן את חרוות הקרב הטכעית, הטבועה כו ובמקצועו וכוחר ניסוחים מהוקצעים וזהי־ רים המרורים כדרך כלל לג־ כול סבלנותו וסובלנותו של השופט, בפניו הוא טוען.

ברבישיח בנושא המשפט רט" בשבוע שעבר, השילו המשתתפים את גלימותיהם ונחנו דרור לכושר ולכשרון הכטוי וההתנצחות שלהם. כש־ פה כרורה, לעתים נוקכת, דיכד רו ופרקו את אשר על ליכם ומסתבר שהמטענים הם כברים

חשבה לתת כיטוי ויצוג לאינ־ כריון), עורכי־הרין יוסי ליבנה ושמואל זיסמן (כ"כ השחקנים)

עיקר האש הופנתה מטבע הרכרים כלפי עו"ד יפה, שה־ שיב מצירו מלחמה שערה. הרוברים שיסעו זה את זה לעד תים ונכלמו אך כמאמץ על גכול האמירות, שהיו מצטע־ רים עליהן אחר־כך.

כרצוננו להורות לכולם על נכונותם להשתתף, על כנותם וגילוי ליכם – ותודה מיוחדת לעו"ד זיסמן, על שאירת את הריון, כמשרדו.

משח גורלי

רשם: קובי שם־טוב D'TJUIX D'ILID DUY 71

ברכישיח ראשון מטוגו בין כמה ממשפטני הטפרוים הברלטים ביי שראל, טופלו הנקודות הכואבות ביותר של מציאות הטפורט של" נו: בעיית הסגר, תקנון התשלו" מים, ילדים שחרתמים לכל ימי חייהם בני הם השחקנים: סוחטי תשלומי עתק, ללא תמורח -- או עברים גרצעים לאיגודים ולקבוי צות דיין גיליי לב, סוער וגיקה

בעיית ההסגר, תקנון התשלומים הפרוץ, מוסר הכוררות החדש של איגור הכרורטל, העוברה שילדים החותמים באגורה, ננעלים בה לכל חייהם – כל הבעיות הבוערות חללו של הספורט הישראלי,

עריכה גרפית:

צלם: עדי אבישי

עורך מדור הספורט:

אבי בטלהיים

הקייץ,העבירו שוב את ניהול הספורט לבתי המשפט.

ענת לויט ורויאל רימר, שני

חאנשים המהירים כיותר בבריכה בישראל. לא תמיד הם צוחקים (צילם: עודד מילשטיין)

ומעמר. ארגוניהם קמו על כסיס הטענות לשרירות, קיפוח והערפת האינטרטים של הקבוצות, ואולי מה מהי, שאלנו את משתתפי הרכישיח,

צבי יפח: איגור הכדורסל וההתאחרות לכדורגל התפתחות זו היא תוצאה מהמכנה ומשולש היחסים שמירת האינטרסים של כל העוסקים בענף. יש איגור־קבוצה־שחקו, שקיים אצלנו.
האיגור וההתאחרות לכרורגל, חומשיים לקבוע עליהם חובה לראוג שתחיינה נורמות בכל הנוגע את תקגוניהן בדרך חר־צדרית ולכפות אותם, הר משכורות. אנחנו לא מוכנים לשתף שחקנים בניסות כגיגית, על השחקנים. לשחקנים עצמם אין שום יד

המשך בעמוד הבא

עורך: אלכס דורון בשער עריכה: טובי פולק לוסי קזמיר, יגאל אופיר

> פודעות: וילה שניידר טל': 439441 (03) "כל הזכויות שמורות ל"מעריב"

מה בגליון

-4-3: סווטנים או עבדים: 6-7: כדורסל+

והשיתות עם רוזין; 8-9: טנמ כבריכה; 12-12: נשיקות לאלוף הטניטן 14-15: בובקה הבלוני מוכר; 16: אחלט ממוחשב; 17: כדורגלן ישראלי בארח"ב, 18: טוטו. 20: סוסים

סחטנים או עבדים וריצעים

התקנון. יש לנו בעניין זה מאבק משפטי ממושך עם ארגון השחקנים. העיקרון הוא שההתאחרות לא יכולה להתחשב בגורמים פרטיים. ההתאחרות היא שיוצרת מקומות עכודה לשחקנים ואפשרות להרווית. אתרת הם היו משחקים בליגה למקומות עבודה. היא גם מנפיקה רשיונות עבודה – כרטיסי שחקן – ולכן יש לה הוכות לקכוע את הכללים. ממש כפי שמי שמנפיק רשיון נהיגה יכול לקבוע את חוקי התנועה, מכלי להתחשב כדעת הנהגים. ישבן בעניין זה, שתי אפשרויות קיצוניות – או





"שחקן חותם אצלי על שלושה חוזים: אחד עם הקבוצה, אחר פיקטיבי להפקדה באיגוד והשלישי שקובע שהראשון תקף וזה שבאיגוד – מכוטל"

שיהיה סדר, אותו תקבע ההתאחדות, או שתהיה אנרכיה מוחלטת. חשוב להדגיש שזכויות השחקניב צריכות להיות שוות ככל הליגות".

חנוך קינן: 'השחקן אינו חבר כאיגור. קכוצתו חברה כה, והוא בתוקף חכרותו בקבוצה, קשור לאיגור. האיגור קובע את התקנון בשיתוף עם נציגי הקבוצות, המיוצגים שם ע"י נציגי הקבוצות. זה לא סוד שלקכוצות, וכמיוחד לקכוצות הצמרת, יש שתחון פה ככל הקשור לקביעת התקנון וזה אינו עולה בקנה אחר עם טובת השחקנים. אינני מסכים עם עו"ד יפה, שאירגון השחקנים דורש רק לחרווית כספים. צריך לראות גם את השחקנים בליגות הנמוכות. שם לא מרובר בכסף. אגב, התקנון כולו לא מדבר על כסף, אנחנו הרי עדיין חוככנים".

ניגוד אינטרסים

שבועסמורט: עכשיו הכרור, בידי השחקנים – יוסי ליבנה: "אני מטכים רק לדבר אחד: שיש ניגוד אינטרסים בין האיגור לשחקנים. האיגוד הוא פורום יו"רים, שרואג רק לאינטרסים של עצמו. השחקנים לא מעניינים אותם. לא מקובלים עלי אלף דולאר לשנה.. אני כועס על דברי יפה על מטרות האיגור. אם לא היו שחקני כדורגל, לא היה איגור, אכל אם לא יהיה איגור, אוד, יהיו ועוד איך שחקני כדורגל. קשה לראות עסקנים משחקים. מי הם שיקבעו שכר גג ויגידו לשחקן שהוא לא יכול לתרווים יותר. הנה, למרות התקנון, י ראינו קבוצות שמשלמות לשחקנים מעל לתקנוז. ביד רמה ובכים רם. יותר מזה, אין להתאחרות אפילו אומץ לברוק כמה משלמים בלאומית. הם כורקים רק

בארצית. בכדורסל בכלל מקבלים החלטות על פי

דעת קחל. הנה, בהינף אחר ביטלו דיונים שלמים



בכית הדין העליון וחננו את עפולה וראשל"צ, רק בגלל לחץ הציבור. כלומר, האיגוד הוא כלי כיר הקבוצות, שקובעות בו הכל, כולל איפה שחקן ישחק. או אם השחקן הוא ממילא עבר נרצע, תנו לו לפחות את האפשרות להיות שותף בקביעת החוקים. "לא יתכן שילד בן 13 לא יוכל לעכור קבוצה, אם ירצה. לא יתכן שבחורה ששיחקה בקבוצה והתחתנה ועכרה דירה, לא תוכל לעכור גם קבוצה. לכן קמה מערכת שלמה של חוזים, שנועדה לעקוף את התקנון הזה כדי לתת ביטחון כלכלי לשחקן. בעידן הספורט המקצועני, התקנון הוא עדיין משנות

החמישים, לפחות ברוחו". שמואל זיסמן: "על ספסל הנאשמים יושבים האיגוד והקבוצות. השחקנים לא עשו רע לאיש, כולל סטיגים שהצטרפו לאגודות מבלי שירעו לאן זה מוביל אותם. אי אפשר להגיר שאנחנו מצטרפים כשחקנים לאירגון וולנטרי שיקבע לנו את הכל. האיגוד רוצה לארגן? בכקשה: שיקבע זמני משחקים, מועדי העברות, תקנוני ענישה, צבעי גופיות וכו'. מפה ועד לקביעת מקום עבודתו של שחקן, ארוכה הדרך. מציגים פה את השחקנים כמי שמצמירים אקרח לרקתו של המנהל ודורשים כסף. אתם לא רוצים לשלםז תחזיקו שחקנים זולים. האיגור עוצם עיניים כמקום לתת חופש העברות. במרינות נאורות, ארה"ב וקנדה, שחקנים חופשיים לעכור

"אלפי אנשים היו רוצים להיות

עבדים נרצעים תמורת 50, 60 ו־70

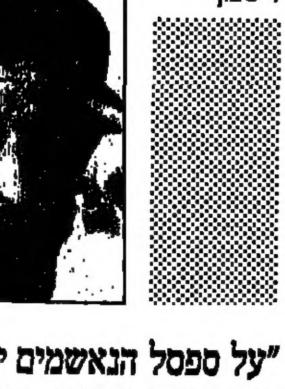
הקבוצות שקודם משלמות ואחר כך

יםת: "ההעברות באנגליה לא מכניסות כסף

זיסמן: "גם השחקן מקבל חלק. חוץ מזה, האיגור

לא עושה טובה לאף אחר. רוצים לארגו? תתעסקו

פושטות את הרגל"



"על ספסל הנאשמים יושבים האיגוד והקבוצות... השחקנים מקופחים, יחסית לסקטורים אחרים... ההסגר זו שיטה אינפנטילית, כולם מפסידים

יםה: "נמאט לי מהשימוש השבלוני כמושג שנקרא 'עכר נרצע', ככל פעם שרוצים..." ליבנה: "אז אולי תסביר איזה פירוש אתר אמשר לתת לחוק החדש הזה שרוצים להציע, ששחקו שיוצע לו שכר הגג, לא יוכל לעכור קבוצהז". יפה: "אומרים פה שהתקנון ישן. שהדעו

שמערכנים אותו כל כמה חודשים...".. זיטכון: "כן, נכון, יש עדכון: שחקן שנמצא נהטגר ונסע לחו"ל, חייב לכוא לארץ כל 3 חורשים כדי להחתים את הדרכון. אם זה הכוונה שלך לערכון.... יםה: "אני מכיר אלפי אנשים שהיו רוצים להיות עבדים נרצעים תמורת 50, 60 ו־70 אלף רולו

ליבנה: "הם שווים את זה". יפח: "זו צביעות. השחקנים בכדורגל לא מקופחים. הם מקבלים שכר כמו כאירופה ויותר. למרות שברמתם הם חוככנים".

ליבנה: "או למה אתם משלמים להםו" יםה: "השחקנים זה הסקטור המרוויה ביותר במדינה. אולי רק ארנסט יפת הציב שיאים חרשים י שערוריה. מקבלים פה טכומי ענק ללא תמורה. יש

כעניינים פרוצדורליים. רוצים לקכוע וכויות מהותיות? תערכו את השחקנים בהחלטות. העולם הולך למקצוענות. לא תוכלו לעצור את זה. בעור מ שנה נשב ונצחק על הריון הזה".

משחתפי הדיון. מימין: עו"ד יוסי ליבנה, סוכו השחקנים נתן אמיר, פרקליט איגוד הכדורסל וההתאחדות לכדורגל, עו"ד צבי יפה, עו"ר מוור קינן, עו"ד־כדורסלן שמואל זיטמן. תילופייאש

נתן אמיר: "בכל העולם הספורט הוא ניונס ושעשוע. אצלנו זה יותר כתי משפט מככל מדינה מערבית אחרת. התקנון הוא משנות ה־50 וצריך לערכן אותו".

השחקנים אשמים

חיים קצרים

שבועספורט: איך אתם, כמשפטנים, מתמודרים עם בעיית החוזים תכפולים? התקנון קובע גג והקבוצות כלחץ השחקנים, מפירות אותו. איך

כארץ נטיה אותה מובילים הספורטאים, שככל

שאתה חוק יותר, אתה צועק שאתה מקופה יותר.

י הרבה היו מוכנים לקיפוח כזה. לא ההתאחדות

משלמת לשחקנים. אני כועס על הקבוצות

שמשלמות ולכן פושטות אחר כך את הרגל ויש

הרכה קבוצות שעומדות על סף פשיטת רגל, לא רק

הפועל ת'א. כל מה שמעניין את השחקנים זה רק

כסף וכמה שיותר. ההתאחרות צריכה לעמוד בפרץ

הוה. גם הסיפורים על ילדים כני 10 הם אגדה. אין

ילר שרצה לעבור ולא עבר. גם כחו"ל, שחקן שעובר

קבוצה לא לוקח לעצמו את כל הקופה. פה רוצים רק

זיםמו: "השחקנים מקופחים יחסית לשאר

הסקטורים ועוד איך. הנה, כולנו עורכי דין. למה יש

לנו זכות לסבל שכר כמה שנרצה, איזה לקוחות

שנרצה, לקבוע שכר מינימום? כדורסל זה לא מקצוע

כמו עריכתירין"ז (פונה ליפה) כשאתה יצאת עם

נחורות כגיל 16, השחקן הרים משקולות. כשאתה

היית כמסיכה, הוא היה כמחנה אימון. חיי

המקצוענים קצרים וצריך למצות מהם את הרווח

האסשרי. חוץ מזה, ויינקרנץ לא שילם לעצמו.

ליבנה: "עכר נרצע פירושו שחקן שקשור

שילמו לו. מי שלא רוצה, שלא ישלם".

לאגודה בלי יכולת לעבור כבחירתו".

מתמודרים עם מערכת הרמייה המוסכמת הזור? קינן: "אין כעצם הרכה קבוצות שיכולות לשלם. התשלומים הם רק כשתי הליגות העליונות בכדורגל וכליגה וחצי בכדורסל. לא מטריד אותי מי עובר על. החקנון, מפריע לי שכמעם כולם עוברים על התקנון, והקכוצות הן אלה שקובעות אותו. אבל צריך להיות גלויי לב ולהודות שגם השחקנים אשמים. הם מכתיכים לקבוצות את גובה התשלום ואני מסכים עם יפה, שיש גם מי שלא מגיע להם

ליבנה: "או למה משלמים?" קינן: "מי כמוך, חיפני, יודע ששחקן כא ערב משחק משוב ואומר 'אני לא עולה', ואתה עומר מולו תנוק או שערב פתיחת עונה אין קאדר מלא והלחץ על הקבוצה גדול".

ליבנה "או שיסגרו את החוזים בומן. למה תמיר מהכים לערכ פתיחת העונהו". קינן: "לא כאנו לחפש פה אשמים. אם נחפש

נגיע לשחקנים, לקבוצות ולאיגור. זכור שמס הכנסה ער פעם מדגם בין הקבוצות לחפש חריגות. היכן שחיפשו מצאו. מרוע האיגור לא מחפש חריגות

ויטמן: "אין להם זמן. עטוקים בליגות הנמוכות". קינו: "התקנון אמנם צריך לעבור שינוי יסודי, אכל אני שם בסימן שאלה אם יש בכלל מקום למקצוענות בארץ".

שקר מוסכם

ליבנה: "אני רוצה לדבר על תופעה, כעו"ד של שחקנים. שחקן מבקש ממני לערוך לו שלושה חוזים.

סכולם נותגים לו יד".





הספורט זה ביזנס ושעשוע בכל העולם ואילו אצלנו מתעסקים בו בתי המשפט יותר מבכל מדינה מערבית אחרת. התקנון הוא משנות

שגם כעניין זה יש לי ריעה. מכל מקום, כמו שאמרתי, השחקנים חתומים על שלושה מסמכים

יסה: "אני רוצה לחזור להשוואה שלכם לסקטורים אחרים. אין ענף כו העובר בא למעסיקו ערב הכרעה גורלית בחיי המפעל ואומר אני לא עובר אם לא אקבל העלאה. עו"ד לא יבוא ללקותו ערב הכרעת דין ויבקש תוספת, שלא בהתאם למה שנקבע מראש. בספורט זו גורמה. יש סוחטים ונסחטים. כמצב זה, חומרת הרין היא עם הסוחטים, כלומר השחשנים".

זיםמן: "אתה מציג מצב שהיה נכון לפני עשר שנים. זה לא קורה היום". יסת: "אולי לא בכדורסל, בכדורגל עושים זאת". ליבנה: "מעולם לא כאו לכית משפט בטענה של

לחק על קבוצה". זיםמן: "מדובר בקיום הכטחות". יםת: "עצם זה שקבוצות לא עומרות בהתחיבויות

זיםמן: "זה משפט מעניין, כן...". יםה: "עצם זה שקבוצות לא עומרות בהתחיבויות, מראה שהן נסחטות מחוסר ברירה. זה מצב שלא קיים בשום ענף במשל הישראלי. אשר לעקיפת התקנון בקבוצות, אנחנו מעסיקים חברות חקירה שבודקות וכשמתקבלות ראיות מעמידים

"שחקן כא ערב משחק חשוב ואומר:

'אני לא עולה' ואתה עומר מולו

חנוק...מס הכנסה ערך מירגם של

קבוצות חריגות. היכן שחיפשו –



ימה: "אולי לא ניכנס לזה". ליבנה: "אני דווקא רוצה להיכנס. לשחקן יש שלושה חוזים. אחד עם קבוצה, השני פיקטיבי, לצורך הפקרה כאיגוד והשלישי שבו נכתב שהחוזה הראשון תקף ווה שכאיגור – מכוטל". יפה: "ער שפעם אחת העסק הזה יגיע לבית

ליבנת: "זה בדיוק מה שזיסמן כינה שקר מוסכם,

יפת: "לכן הגענו לאן שהגענו". לוכנח: "אז שישלמו כמה שהם יכולים. הבעיה לא עסק פרטי ועסקנים מתחייבים על כספי לינור, אבל זה כבר דיון אחר, על גיהול הספורט,

ליבנה: "זו הצהרה שאין לה כיסוי. אני עצמי חתום על חווים כאלה".

יפה: "כל מקרה שיוכא ליריעתי יגיע לדין". ליבנה: "גם כלאומית? יש חמש קכוצות שלעולם לא תעמידו לרין. אין לכם אומץ".

יסה: "התקנון לא איפשר". זיסמן, בציניות: "בטח, גם להנכיל וגם להעמיר לרין זה להוסיף חטא על פשע".

יפה: "יש לי דוגמא קלאסית - מס הכנסה. כולם יודעים שאנשים רבים עוקפים אותו. זה סיבה לכטל את מס הכנסה? משתרלים לאכוף את החוק ולהתמודר עם זה". שבועמפורט: בעיית ההסגר מטרירה רכים, היש

הצדקה לקבוצות להשבית שחקנים או לאיים עליהם, לא לעסוק בספורט שנתיים: קינן: "יש שיככה אחת שצריכה להטריך את

כולנו – ילדים רכים שננעלים על ידי התקנון מגיל

ישת: אם הגענו לדיון על ההסגרים, כולם ודאי יהיו נגדי. אני נגד חופש העכרות, כי או איש הישר בעיניו יעכור".

ליבנת: "ומה רע כזהז" יסה: "נגיע למצב בו יהיו קכלני שחקנים שיחזיקו אותם כרכוש. חוץ מזה, אף בית משפט עוד לא קבע שהסגר זה פגיעה כחופש המקצוע. הריון התקרימי כעניין ערי גוררון, נערך שעה שגציג הכדורסל קיבל זימון שהגיע אליו לאוזר הריון".

בלם נגד אגרכיה

ליבנה: "וו טענה חמורה מאוד. אם לא שמעו וותך בדיון יכולת לערער. בשתיקתך – הסכמת". יסה: "היו מקרים שעירערתי לעליון. לא התקבלה שם מעולם החלטה שתוכל להוות תקרים. ואני מאור רוצה שתתקבל החלטה כזו, שנוכל כבר לפעול לפיה. אשר להסגר, זה כלם נגד אנרכיה ונגד סחיטות וגם העתה האתרון לשחקו שהמתכסר עם אגורתו. עוברה שלא משתמשים בו. אני מסכים שכנושא הילרים יש לשנות את התקנון". קינן: "ההסגר הוא דבר שטוכ לקבוצות...".

ייבנת: "נכווו" קינן: "קכוצה שמשקיעה כשחקן, מרגישה צורך לסבל תמורה שעה שהוא הופך לכוכב ורוצה לעזוב. אבל עריין מטרירים אותי הקטינים. בעניין זה יש לי סיפור אישי. כעת הריון על נרכ הנפלד, כא אלי כני ואמר שנרשם לחוג ספורט ואני צריך לחתום לו. תתמתי. אני כדיעה שנושא ההסגרים כלפי קטינים

> צריך להתבטל. צריך לקבוע מה הגיל לקטין". ליבנת: "גיא גודס (בן 17) קטיןז" כינו: "חשובה גם רמת המשחס".

זיטמו: "זה אכסורר, אכל ההסגר הוא נגד כולם. השחקן שנכנס להסגר מפסיר שנתיים. הקבוצה שלו מפסירה את הכסף ממכירתו, קבוצתו החדשה מקבלת שחקן ללא כושר ואפילו הנכחרת מפסירה. זו שיטה אינפנטילית". ימח: "אכל עוכדה שרק שחקנים כודדים מאור

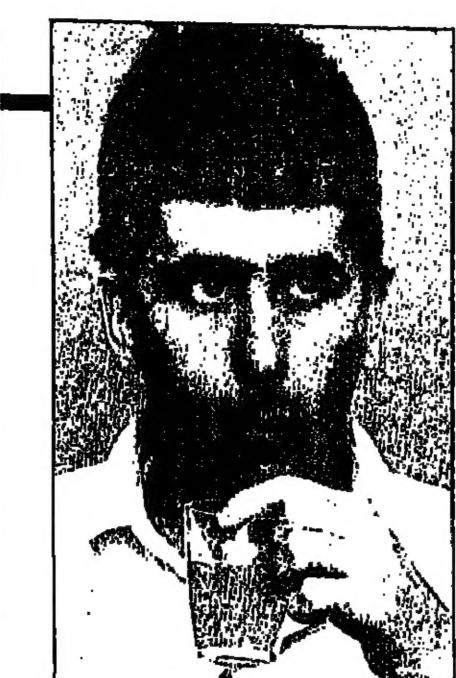
משתמשים בזה". זיםמן: "בטת, תגדילו את תקופת ההסגר ל־60 שנה ותראו שאף אחד לא ישתמש. זה אומר שזה טובז אם היתה לי כת שרוקרת כלט והיתה גרשמת לוצוג ואח"כ כגיל 18 פתאום היה מסתבר שהיא לא יכולה לעבור מכת־שבע לכת־דור, כל המרינה היתה צועקת. בספורט הרגלנו את כולם שאפשר להנכיל

יפת: ומה הפיתרון שלךו" זיםמן: "שחקן שנרשם כגיל צעיר, אם הוא משלם מסים, תמורת החשקעה שהאגורה משקיעה כו, רשאי לעזוב כשיגרל".

את השחקנים מגיל 8 לכל החיים ועור לשם מסי

כינן: "ומי שאין לו כסף לשלם והרא כישרובין" זיסמן: "שלא ישלם ויגיעו איתו לסידור כמה שנים הוא חייב להיות שם תמורת זה שמשקיעים בר. אם ירצה לעזוב, שיקבעו כוררות, או סידור אחר ושאפשר יהיה לעזוב".

שבועסמורט: התיקון שחכנים, את מוסד הבוררות כתחליף לבתי המשפט, האם יש לו טיכוי? המשך בעמור 20



משה לרר

עוד לא מבינים מה זה מרסר"מכני

באחת השיחות האחרונות שלי עם יהושע רוזין, התעורר אצלי הרושם כי פרט לאנשי המעל ת'א שאינם, איש לא מבין מה פירוש עיסקת השנים האחרונות מרסר – מכבי. יהושע רוזין מדבר על ההעברה מבחינה מקצועית וסכור שמכבי סגרה עניין עם הליגה. כל השאר – מאמנים, שתקנים אוהדים, עסקנים, רק יכולים לנחש אילו פנים יהיו למכבי בעונה הבאה.

מכבי מנסה לסגור עניין לא רק עם שחקנים. מסתבר שגם על מאמנים טובים אינה פוסחת. העיסקה שבהעברתו של מולי קצורין מהגליל בחזרה אל מחוז המרכז, שם נולד, לעבודה בחבות השפע של מכבי ת"א, אינה מזכירה כלל את פרשת בואו של יאיר שרון למכבי בשלהי העונה שענה אחרי שכבר השלים את הטבעת בית"ר בליגה הארצית.

בשיחות עם יהושע רוזין הוא משבח את מולי כ"אחד משני המאמנים הצעירים המצליחים ניוחו בכדורסל הישראלי". האחר הוא אפי בירנבוים, אף הוא תניך בית־הספר המצויין של מכבי רמת־גו. מולי, כך נראה לי, הוא מאמן לטווח ארוך.

מרסר, מגי, יהושע, עם לאבן מרסר בשורותיה, סגרה מכבי ת"א את

מכבי לא עושה חשבון ~ לאף אחד. היא עושה מה שטוב למכבי ולהופעתה בגביע אירופה. מכבי בלי גביע אירופה - זו לא תהיה מכבי.

אתה רואה את מכבי כעונה חקרובה, עם ארבעה בהעברתו של מרסר אליה – ובהחלט אפשר

שחורים כתרכב הראשון. האם זו תהיה מכבי ז לכנות זאת "העברת העשור האחרון" – גרמה ▶ - זו בעייה. אבל מי אומר שיהיו ארבעה שחורים ז אולי בארלו לא ימשיך ובמקומו אולי, יהושע. אבל תיאורטית. ולא רק זאת: ןיימת אפשרות שמכני תהיה העונה כלי מוטי (שכבר פרש) ובלי מיקי. ואו – זו תהיה בלי ספק

תמיד חשבתי שמיקי זה הלב של – הקבוצה, האיש שנותן חיים לקבוצה. מיקי ומוטי היו במשך שנים הסמל המסחרי של האגודה. של מכבי. זיהו אותם עם צבעי קת את הפועל ב"דרבי" האחרון של העונה,

יתושע, יש לי אליך שאלה, קצת עדינת. איך

וה שקבע את האליפות. נכון שהפועל, במצב של ו־1 במשחקים, שיחקה בשביל לנצח. אבל – כאשר מכבי הצליחה לסגור לה את המשחק זה נגמר. שוב לא היה בהפועל איש שירים את הקבוצה מהקרשים..

מכבי

מכני אחרת.

לעומת זאת קח את מיקי ומוטי. שניהם ישבו על הספסל, קפצו כמו אריות מהמקום, עודדו את חבריהם, השתתפו במשחק. אפשר חיה לראות את ההתלהבות שלהם, את הרצוו לגצח, את הווינריות שלתוכה נולדו עם בואם למככי לפני כל כך הרבה שנים.

השאלה שאתה שואל, בשני הכיוונים – גם ירבעה שחורים כהרכב הראשון וגם אפשרות של מכבי בלי מוטי־מיקי – היא רצינית, אך מכיוון שלמכבי לא יהיו העונה יריבות רציניות, אני יכול רק לנחש ולומר שלחסרונם של מוטוימיקי לא תחיה השפעה גדולה כל כך במישור הספורטיבי.

ובמישור של האוהדים, נאמר, האם זה

- יהיו בוודאי אוהדים שההרכב הצפוי של מכבי ישפיע עליהם. אולי זה לא ישפיע על הרגלים, בדרך לקופות, אך זה ישפיע, בלי טפק, על הלב. הקהל ילמד לקבל את מכבי כקבוצה שהיא עסק לכל דבר, כמו קבוצה ב־.N.B.A. למשל, ואת השחקנים כמקצוענים, שהיום הם משחקים כאן ומחר שם. בסך הכל זה יהיה SHOW אחד גדול.

כל עוד תמשיך מכבי לוצח – הקהל יקבל | את כל השינויים.

והוא ימשיך לשאוו "מיכיביי, מיכיביי"ן – בוודאי, אלא מהי

- נכון. כרגע לא נראית לי קבוצה אחרת

מכבי על התואר. מה נשאר, אם כן, פרט לחולון ז

בוודאי לא תהוווה איום על מכבי. יהושע, אתה עומד לאמן קבוצה זו בעונה

ומה עם קבוצת הגליל העליון, מחויקת הגביע, האם היא יכולה להתקרב לשטח האליפות ז – קבוצת הגליל, עם כל הכבוד לה, לא בנוייה עדיין להתמודד על התואר עם מכבי. לכל היותר היא יכולה לדגדג אותה, כפי שעשתה בעונה שעברה, בנצחון על מכבי שהושג בכפר־גלעדי,

(גלי שניים משחקני המפתח שלה - מרסר ננירור בשעת כתיבת שורות אלת), אבל "דרבי" עשוי להיות תמיד בעל עניין.

ב'הטוב מחמישה". לדעתי – לא.

ובכל זאת – איך נראית לך מכבי חעונה ז

ור שני, ואו שוב תשתנה הקונספציה. מכל זה ברור שמכבי תהיה השנה קבוצה חוקה מאוד, שתשבור במידה רבה את המתח שהצטבר בליגה הישראלית בעונה האחרונה. מתח זה הושג, לדעתי, לא כל כך בגלל חוזקן של

העונה זה יהיה אחרת. העונה תחיה שוב מכבי חזקה ואולי יהיה משחק אחד או שניים שיעורוו עניין מיוחד. אני מתכוון למשחקים

מכבי לכך ששום קבוצה, בכל אופן לא העונה, תסכן את מעמדה. הפועל חולון, אם תעשה מאמץ מיוחד במינו, ובנוסף לארל ויליאמס, רכש ישראלי" מצויין, תחתים עוד שני כוכים זרים, בלתי רגילים, אולי אז יהיה מעמדה של מכבי

אתה צופה יהושע, שהפועל חולון תיטול את המקום של הפועל ת"א בקרב עם מכבי על

המסוגלת לעשות את זה, כלומר להתמודד עם

- לא הרבה. קח את אליצור נתניה, לדוגמא. קבוצה עם חמישה אמריקנים בעונה שעברה, לא חלך השנה בגדול. הקבוצה שהיתה לאליצור בשנים האחרונות – שוב לא תהיה לה והיא

תבאה, ואתה בוודאי אמור לדעת מת קורה שם ז נכון לעכשיו – אני עדיין במו"מ עם נתניה ולא סגרנו שום דבר. אנחנו מחפשים דרך איך, ככל זאת, להעמיד את אליצור נתניה על הרגליים, אבל כבר ברור לי שלא תהיה זו אותה קבוצה שראינו בעונות האחרונות. אין לאליצור את הכסף הדרוש להרכיב קבוצה כמו שצריך, ובנוסף על כך: שוחררו מספר שחקנים, ביניהם את טרי פייר לבית"ר ת"א. ברור שאליצור

ומצאת עתה בבעייה גדולה.

ומה לגבי הפועל ת"א: אמנם הפועל ת"א לא תחיה תזקה העונה כמי שתיתה בעונה האחרונה וולוטיקמן שעבר לראשל"צ; עניינו של דלול

- בעל עניין ז אני לא בטוח כל כך. אולי כזה יהיה וק ה"דרבי" הראשון, שיעורר סקרנות מבות, בנוסח "איך תעמוד הפועל מול מכבי ז". כולם יחכו לתוצאה של ה"דרבי" הראשון. אם הוא ייגמר בתוצאה גבוהה לזכות מכבי – יאבד משחק הגומלין הרבה מערכו. מכבי תפסיד סטמי ענק כתוצאה מ"הפועל חלשה".

אני מבין שאיגוד הכדורסל החליט לקיים השנה את השלב המכריע בגמריסל בשיטת הטוב מחמישה. מצד אחד זה דבר גדול, השאלה וק אם תהיה קבוצה שתתמודד עם מכבי

- כפי שכבר אמרתי, עם העברתו של מרסר לשורותיה, שוב יש למכבי, אחרי שנים (למעשה, מאו שיחק בשורותיה ארל ויליאמט), סנטר אמיתי, המשחק עם הגב לסל. מכבי יכולה לבנות קבוצה בצורה הנראית לה, עם או בלי קאן בארלו, כי יש לה את קווין מגי (במקרה הגרוע – סוטר, במקרה הטוב – פורוורד), יש לה את דורון מצ'י ואת וילי סימס. נשארה הבעייה של רכז המשחק. זה יכול להיות חן ליפין, שאחרי פרישתו של ארואסטי יקבל בוודאי יותר קרדיט. ווה יכול להיות גם מישהו אחר. כי אם יחליטו נמכבי לוותר על שירותיו של קאן בארלו, תישמר להם האופציה לבחון רכז־קלעי כשחקן

הקבוצות האתרות, כמו בגין החלשותה של מכבי נמידה מסויימת.

שנין מכבי ת"א להפועל חולון.

מוטי

+ 707177

כשאני קורא בתכנייה שהגובה שלך 188 ס"מ, בשלושה יותר מאשר שלי, אני מתקשה להאמין. לא ש־1.88 זה מי יודע מה היום, בעידן של "נקניקים" בכדורטל, אבל תמיד נראית לי, לא יודע למה, קטן יותר. אולי זה מפני שאני מכיר אותן כל כך הרבה שנים, מגיל 0 בכדורטל, אפשר לומר, או אולי זה בהשפעת הגבוהים האמתיים בקבוצה, אלה שמשקיפים עליך מלמעלה, לעתים מגובה של 20 ס"מ, וזה כבר משהו.

בכל אופן, לא מספר הסנטימטרים שלך, זה מה שגרם לנו לכתוב עליך בכל השנים הארוכות הללו. לעתים קרובות היית גבוה יותר מכל הגבוהים גם יחד. זה מה שייחד אותך. מוטי, אני יודע לכבד את ההחלטה שלך לסיים את הקריירה שלך במדי מכבי ת"א. החלטת

על NO MORE BASKETBALL. במקרה שלך – מתאים מאוד להוטיף ולומר: NO MORE WAR . . כולנו יודעים, אך אתה ונורית יודעים טוב יותר מאחרים. אין כמעט מקום בגוף שלא קיבל מכה, מכוונת, מקרית, או אפילו יזומה. כי כאשר אתה מתכונן להסתער על שלטי הפרסומת כיד־אליהו, כמו גם במקומות אחרים בארץ ובאירופה, אתה צריך לקחת בחשבון מכה קטנה פה ושם. אני מכיר שחקנים רבים וטובים שנמנעו מזה. החליטו ששלטי הפרסום יעמדו במקומם. אתה סברת אחרת, וכאלה היו גם התוצאות.

מאוד נהניתי לראות בטלוויזיה כמה קטעי קליעה שלך. קצת צחקתי. הרי כוחך לא היה בקליעה. שנינו, ועוד כמה אלפי צופים במשחקים, יודעים זאת. אבל בטלוויזיה אי אפשר להראות רק מסירות או קפיצות על כדורים אבודים ולכן רצו להראות גם כמה שניות של הכדור־בפנים, על רקע קולו הרועם של רפי גינת: "יופי מוטיו". שיהיה אני זוכר ערב אחד ביד אליהו, לא זוכר נגד מי ומה היתה התוצאה. קלעת 17 נקודות דומני

ושמלוק החזיק את הכרס וחגנ. "שיא העונה" כינה את הערב הזה שלך. אם אני לא טועה הוא לא נשבר עד היום שבו הודעת על פרישה. בעניון האחרון הזה, הקליעה, היו לי הרבה תאקלים אתך. מאז ומתמיד טענתי – ואני עומד

מאחורי דברי אלה גם היום – שהיתה לך יד טובה וחבל שלא ניצלת אותה. אף פעם לא יכולתי להיות אתך בראש אחד בעניין הזה. לא אחת כתבתי שקבוצות המתמודדות מול מכבי, משחקות, למעשה, מול ארבעה שחקנים. כתבתו שארואסטי לא מסכן את הסל ולכן אינו מסוכן, שאין כאילו צורך לשמור עליו.

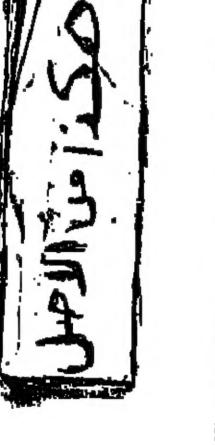
"אבל הוא נלחם", ניצבו כחומה חייה נגדי אנשי גדוד מגיני ארואסטי. פעם, באימון לפני משחק חשוב בגביע אירופה (המלה "חשוב" לא חשובה כאר. כל משחק אצל מוטי היה חשוב) אני רואה את מוטי מכדרר ושומע את מיקי צועק: "מוטי זרוק, אל תפחד. השחורים כבר יעשו את העבודה". רוצה לומר, ייכנס – טוב; לא ייכנס – השחורים יקחו את

מוטי אולי לא פחד לזרוק. הוא נטה להאמין שזה לא התפקיד שלו. שיש מיקי ברקוביץ', לו סילבר, ארל ויליאמס, אולסי פרי, ג'ים בואטרייט, דורון ג'מצ'י, אז למה לו, למוטי ארואסטי, לזרוק ז בשביל מה הוא צריך את הכאב ראש הזה ז

גם העניין הזה, של לזרוק־או־לא־לורוק, לא ישבור את ההערכה שיש לי כלפי הג'ינג'י הזה (עניין של אופי ז). בעידן החומרני הזה של היום, טוב לדעת שיש עוד משוגע אחד שהתליט לשים נקודה בסיום הקריירה שלו ולומר שהוא כדורטל לא במכבי – לא משחק יותר.

אתגעגע אליך מוטי. התחל כבר עכשיו להכשיר את איתי. נשמור לו את הגופיה מספר 7 עד

תשה לרר



ו שני השחיינים המהירים ביותר בישראל – שיאני ה־50 מטר חתירה, רק משנה זו מקצוע אולימפי 🖽 ענת לויט, שוב ב"עננים", אחרי משבר קשה 🖾 רזיאל רימר, בשפל. יש לו הרבה מאר טענות 🖾 מספר איך "סידרו" אותו, פעמיים, איך קופח וכיצר נשבר מהיחס אליו 🖾



אלכם פרלסמן כל אחד מהם חוה השנה, בצורה הקוטבית כיותר, רגעי שיא ורגעי שפל. רגע השיא שלהם היה

משותף, ונמשך פתות ממחצית הרקה. זה קרה במשחה הזמנה משותף, לגכרים ולנשים ל-50 מטר חתירה, שהתקיים לפני שכועיים כיום הנעילה של תחרות השחיה הכין־ארצית "שמונה האומות", כארינבורו, סקוטלנד. כצד אחר של הבריכה, עצר רויאל רימר את השעון האלקטרוני על 23.89 שניות, וניפץ כ־15 מאיות את שיאו הישראלי בן 8 השנים של ניר שמיר. כצד האחר, נגעה ענת לוים כקו הגמר 27.76 שניות לאחר שזינקה למים, ובכך קבעה בפעם השניה כאותו יום, שיא ישראלי חדש (הקודם היה משותף לה ולענת ישראל, 28.0 שניות. במיסגרת התתרות הרשמית, בכוקר אותו יום, שיפרה אותו לויט לראשונה, וקבעה 27.91).



היא ספרינטרית טבעית"

גרשון שפע (מימין), הישראלי היחיד שהופיע בשלוש אולימפיאדות ברציפות, כיום מאמן שחיה ומדויט של רזיאל רימר. "הכי רציני ששתה אצלי"

אולם כין רזיאל וענת יש כיום הבדל משמעותי: ענת, שבועיים אתרי, עדיין מרחפת על ענז ההצלחה. העולם שלה צכוע כצכעי אופטימיות, שופעת חיוכים, מאושרת. רזיאל – כל כולו התמרמרות, אש וגופרית. על זרי ההצלחה של ניפוץ השיא – משאת נפשו העיקרית כשנתיים האחרונות, שנתממשה -נה בקושי יום אחד. וההבדל הגדול כמוראל של שניהם, נוכע מרגע השפל. אצל ענת הוא שייך לעבר, לתחילת השנה; אצל רויאל הוא מתגלם

כמציאות היום־יומית, מיד למחרת ניפוץ השיא. המשבר חגדול פקד את ענת לאחר תחרות שהתקיימה בנהריה. אי ההצלחה שם, כמו גם ירירה שחלה במקניל בהישגיה כלימודים – גרמו למשכר נפשי. ואגב, כשמרובר בלימורים, אצל ענת, כעלת האינטיליגנציה הגכוהה כמיוחד, הירידה הזו התבטאה בממרצע ציונים של קרוב ל-90. היא נכנטה לרכאון עמוק, ממנו התקשתה לצאת תקופה מסויימת. תודות לתמיכתו המאסיבית של מאמנה

ומטפחה, ד"ר ברוך צ'יש, שבה לאחר זמן מה למסלול ההצלחות, בכל המישורים. ואילו רזיאל – הוא נשבר, כאשר נודע לו,

הכרתו – כי התוצאה שאותה סבע לא תקנה לו את כרטים ההשתתפות במשלחת לסיאול.

משתייכת לאגודת הפועל הוד־השרון/בית־נול. סיימה כתה י"א כמגמה ריאלית. היא הצעירה בננוה כיתתה (קפצה כתה כג', ביסורי. כמה שנים מאותי יותר ביקשו להקפיץ אותה כתה פעם נוספת, אך היא סירכת). כבריכה היא מתחמה כסיגנון החזה.

"רק בגיל 13 למרתי לשחות חתירה, אכל עו היום עריין אינני יורעת לשחות סגנון זה כהלכה". היא אומרת בגילוי לב, מתוודה על הרגשהה שהטיגנון שלה איננו מלוטש. אך עוברה זו לא הפריע לה, כאמור, לקבוע שני שיאים ביום אחד.

בניגוד להערכות קורמות ולעובדות שליון את

ענת (16), ילידת כאר־שבע המתגוררת נרעננו,

משחה ה־50 מטר, המהיר כיותר, יוסיע השנה, לראשונה, בתכנית האולימפית. גם כמה מהמעורים בענף, שמרגים בטבעם, עדיין לא השכילו לחת לו את הלגיטימציה הנדרשת. "כל מיני אנשי שחיה ערערו את הבטחון שלי, ואמרו ש־50 מסר חתירה זה לא משחה", מספרת ענת. "לכן, היה לי חשוב מאר

רויאל רימר כן 23, יליד' קבוץ אורים שבנגב, החליט להיות "שחיין רציני", רק כאשר מלאו לו 17. או השתעשע בבריכה, מכסימום יכול היה אז להתגאות במקום השמיני במשחה 100 חתירה, נמיסגרת אליפות הנוער. "בגיל 17 החלטתי שלפני שתי אפשרויות: או שאהיה טוב בשחיה, או שאלך לקורס טייס או לקורם חובלים.

ישראל", הוסיפה. היה לה על כך גם גמול כלכלי,

שכן סיבלה מהנהלת המשלחת לאותה תחרות.

נמול-שיא 60 מארק – 30 בעד כל שיא. "אני

מפנאה כאלי כהן (כדורגלן ה־120 אלף דולר לשנה

השיא חרף הכאכים העזים שפקרו את כתפה, ערכ

המשחה. "יש לי דלקת כגיד הכתף, ממנה אני

סובלת תקופה ארוכה. ערב התחרות גברו הכאבים, מיררתי לרובי (מאמן הנכחרת) את החיים, וככיתי

במהלך שנת הלימודים יש לה סדר יום עמוס

ביותר: השכמה ב־5 בכוקר לאימון: לימודים עד 3

אחה"צ; יציאה לאימון נוסף כ־4. שלוש פעמים

בשבוע האימון נמשך 4 שעות; אחר כך שיעורי־בית,

יהיו לי הרכה תחכיבים, אך ויתרתי עליהם,

בגלל השחיה: הפסקתי לנגן על פסנתר, לצייר. אני

ככר לא תולעת ספרים וגם אין לי די זמן לחברים".

הכל כדי לחשיג את היעד הסופי, הופעה

אחת ער לגיוס לצה"ל, אסע לאיזושהי מדינה

בעולם, כדי להתאמן שם שנה. אני רוצה להשתפר

ער אליפות העולם הכאה, ושם לקבל ניסיון

ביו־לאומי ראשון, בקנה מירה עולמי, לקראת

לשנתיים לאוניכרסיטת אלכרטה שבאדמונטון,

קצרה – כה ישמש מרצה כמחלקה לחינוך גופני –

גם יציאתו, בחודש הכא, של מאמנה צ'יש

*אתרי שאסיים את הלימודים, ותהיה לי שנה

ער אחרי מצות – ואז מככים את הירח.

באולימפיאדת בארצלונה כ־1992.

תרמה להחלטתה להתאמן בחו"ל.

אולימפיאדה".

רצה טיס

אולם הצ'ופר העיקרי היה הידיעה שהציבה את

של הפועל ת"א – א.פ.)" – היא אומרת בחיור.

המון. שמתי קרת, וזה עזר לי".

"תוך שנה הייתי אלוף הנוער כ־100 חתירה ושלישי באליפות הבוגרים כ־50. התקווה שלי היתה להגיע לרביעית השליחים כ־100x4 חתירה לאולימפיאדת לוס-אנג'לס. בסוף החליטו שלא לשלוח רביעיה כזאת".

וה היה מפח הנפש הראשון שלו במישור האולימפי. זכייה בשני התארים במשחי החתירה הקצרים, כאליפות ישראל 1984, לא היותה, מבחינתו, אלא פיצוי מיזערי.

∗ מועדון לילה מהמפוארים בארץ.

עצמית, סירות פדלים, סקי מים

* בית קולנוע — סרטים לילדים ומבוגרים.

7הזמנות: טל. 06-792950, 06-792065

* מרינה נהר הירדן: סירות מנוע לנהיגה

."מועדון בריאות "נאוטילוס" *

והיאכטה — "שירוקו"

* חוויה גסטרונומית

במהלך השירות הצכאי נרשמו כיכולתו עליות וירירות. כשהשתחרר, בקיץ אשתקר, החלים לצאת ללימודים באוניברסיכת קלריאן בפנסילבניה, כאשר המנמה העיקרית היתה: לנסות ולקבוה שם את הקריטריון ליצוג ישראל כסיאול. 'האוניברסיטה נתנה לי שתי מילגות – ללימורים ולשחיה. למרתי פיסיקה, מחשבים ומחמטיקה ושתיתי עכור האוניבריטה, כליגה השניה של המכללות".

אול־אמריקן

אוניכרסיטת קלריאן דורגה כמקום השלישי בליגה. רימר הוכתר "אול אמריקן" ב-100 יארד. הישגו: 45.57 שניות – תוצאה שהיקנתה לו את המקום השישי (שישה הראשונים זוכים כתואר הנכבר "אול אמריקו", ומקבלים מגן מרשים). ב־50 יארד היה שביעי (20.79).

בעת שקבע תוצאות אלו היה ככושר שיא. לצערו, לא התאפשר לו לשחות 50 מטר או 100 מטר, מחוץ למיסגרת התחרות, כיוון שבקשה שהריץ לארץ, כמכתכ, לקבל המלצה לקיים משחים אלו (בהיותו מועמד לאולימפיארה) – לא נענתה.

כמאי יצא רזיאל, על חשכונו, למחנה אימונים כברקלי, קליפורניה. כאותו מחנה התאמן גם שיאן העולם כ־100 חתירה, מאט כאיונדי. "למדתי מטנו את גילגול הכתפים כזמן המשחה. ראיתי גם כמה הוא משקיע בעכורת רגליים. מלכד זאת, הצלחתי לשנות במחנה כמה רברים בסיגנון שלי. אפשר לומר שמבחינה מקצועית נפתחו לי העיניים".

רימר שב לארץ, להשלמת הכנותיו ל'שמונה האומות". "לפני שנה, ראיתי אצל נח רם (אז האחראי על השחיינים כיחידה לספורט הישגי במכון וינגייט) שהמינימום לסיאול כ־50 חתירה הוא 24.0 שניות. האמנתי שאני מסוגל לקבוע אותר".

גם גרשון שפע, מאמנו של רזיאל באגורת הפועל עמקיחפר, האמין כפוטנציאל של חניכו. שפע, השחיין שיצג את ישראל כשלוש אולימפיארות, יצא על חשבונו לתחרות בסקוטלנד. צהל גם הוא כהישג השיא. ואז גרהם, כשהכין כי ההנחה שתוצאה זו תקנה לרויאל את הכרטים לסיאול, לא היה לה בעצם על מה להתבסס.

יתרה מכך, כאיגור השחיה עריין מסרכים לשלם לרימר את כרטים חטיסה מארה"ב לארץ. "כדי להגיע ל'שמונה האומות' נאלצתי ללוות כסף מהרודים שלי כארה"ב. אני שבור מהיחס אלי. ובמיוחר מכך, שהתוצאה שקבעתי בסקוטלגד לא פחות טובה מהתוצאות שנדרשו לקכוע השחיינים האחרים, שהיו בסגל האולימפי, 58.9 שניות לערן גרומי כ־100 מטר גב או 1:05 לאייל שטיגמן כ־100

אז ענת מאושרת, ורזיאל עצוב. טנגו "השיאנים המהירים כיותר"; כלכן־שחור.

לקבוע את השיא, ולהוכיח שאני משיגה את ענה

המומחים: היה לרזיאל מקום בסיאול

מה הם אומרים על השיאנים החרשים? • חנן גלער, מאמן הנכתרת: "רויאל שחיין רציני מאד, משקיע הרבה מחשבה. כסים האימון שלוי חלש, אכל שהייתו בארה־ב קידמה אותו מאד. מסוגל להגיע לתוצאה בקנה מירה עולמי, ל-23.2 שניות ולהשתלב בכבור בגמר כ' באולימפיארת ברצלונה. לדעתי, היה מקום שישתה בסיאול, ולא היה עושה בושות. עבורת הידיים שלו מצויינת, הרגלים חלשות. עליו לשפר את הזינוס ואת טכניקת הנגיעה בסיום. התנהגותו במסע האחרון היתה ללא דופי. ענת – כשרון טבעי. 'רייסריתן אמיתית. מכיות שהשחיה שלה לא מלוטשת, מסוגלת להתקרט הרבה מאר. העוצמה שלה טמונה בזרועותיה. מכחינה אנושית היא מאה אחוד.

● דירי ברוך צייש, מאמנה של ענת: "היא הספרינטרית הטבעית הראשונה שפגשתי. בנויה פיסית בצורה אידיאלית: גובה 1.72; אגן צר וכתפים רחבות. יש לה מאפייני יכולת להעברת/ידיים ולהגבות מחירות בחלק המרכזי של המשחה. רק עכורה אינטנסיווית ועזרה רפואית, יעזרו לה להתגבר עי המיגבלות הרבות שלה, כמו רגליים חלשות וליקויי סיגנון שנובעים מחוסר גמישות בכתפיים ומ

פ גרשון שמע, על רויאל: "הוא השחיין הרציני כיותר ששחה אצלי. איננו עושה שום צער מכלי לחשוב אם אין אפשרות לעשותו טוב יותר. כל הזמן מנתה איך מרכיבי השחיה השונים מתלכשים עליו. הבעית הגרולה שלו: 'דגליים אפרוחיות'. אם תהיה לו עבורת רגליים של 'חצי פפרינטר', ויצליה להיות אגרטיווי במים 'ולשנוא את יריביו' – יירד מ־23 שניות".

צמד ח"דגים האנושיים" המהיר ביותר בישראל, כיום – בטנגו על אדן הזינוק מס.1.

אברהם שרון

יבון אשכנזי, 40, חבר קיבוץ רשפים, נולר כפתח־תקווה. אך טבעי הוא שיאהור את הפועל המקומית. והימים, הם ראשית שנות החמישים, כאשר שיחקו שם בהפועל פ"ת וומהוללת, "ראש הזהכ" נחום סטלמך, והמבקיעים הגדולים צחי נהרי וזכריה רצבי ומאחוריהם השוער הגועז יעקב ויטוקר

אין כעכורו ספורט שאיננו מזוהה עם הפועל, וכשאומרים "הפועל" אי־אפשר לטעות אצלו: רק הפועל תל־אניב.

60 אחוז מחייו, על־פי אומרן אישי, הם ספורט. "כעצם יותר", מחייך ינון, העובר כרכז הספורט של המועצה האזורית כקעת בית־שאן ונמנה עם חברי

הפועל תל־אכיב היא אהובת נפשו. אכל עתה, כקייץ לוהט זה היה במרכז החדשות. מתמוטטת. "נקלעה, הוא מעדיף להגריר זאת בזהירות, למצב

בעיגיו, הפועל ת"א היא – הסמל, האימפריה. משאת־הנפש, האולימפוס. קשה לו להשלים עם מה שמתרחש בה, אפילו שמדובר כאהוכה הנמצאת מאות ק"מ מפתח ביתו.

ינון, זאת עליכם לדעת, דואג ומשתרל שחכרי הקיכוצים שכאים לעתים ל"בלומפילד" לראות כרורגל, יישכו בשער טוכ ושהמחיר שהם נדרשים לשלם בער הכרטים – כולו מכספי תקציבם האישי הזעום והמגותך – יהיה אכן סביר, נמוך ושווה לכל

כשקבוצת הכדורסל האיטלקית "טרייסר" ממילאנו ניצחה את מכבי ת"א, בגמר גביע אירופה לאלופות, השנה, ינון שמח וצהל... אני רואה את תגוכת הסלירה כעיניכם ולכן אני ממהר להרגיש: אל תחשדו בו, בבקשה, ששמח עקב הפסרה של מכבי – אלא שהשמחה באה כי... הית זה עוד נצחון אדום, אפילו הוא איטלקי. כן, כשהאדום מנצח, זה חשוב לו. זה עניין של דגל. איך שרים שם ב"עלובי החיים": הארום הוא המתר...

אכל למעשה אצל ינון אשכנזי הארומים – עם מרכאות וכלעדיהן – הם תמיר: "גכירותי ורבותי, ליירים אגד ג'נטלמנס, קבלו אותם, בכקשה, בכבוד הראוי, בתשואות, ביראת ככוד, והסירו כפניהם

עם הכן ארז, אוהד הפועל גדול יותר מאביו. "בלא מעט מגרשי כדורגל בארץ נראים הצופים כמו קופים . תלויים על עצים. איזו בושח".

להרמת־כוסית ספונטגית, כאשר הפועל ת"א זכתה

איכפת וכואב לי מאוד מאוד מצבה של האגורה.

ינון אשכנזי איננו הראשון שקובל על כפיפותה

הפועל (תל-אביב, אלא מי?) – זה הוא. והוא זה ינון אשכנזי, אחר מאוהדיה הכואכים של מועדון ה"אדומים" בהתיישבות העובדת, חבר קיבוץ רשפים שבבקעת בית־שאן 🗆 מתקשה לעכל מה שמתרחש שם, במכורתו, אצל אהובתו, שמתפרקת לנגד עיניים רבות 🖾 אבל נזהר 🛚 שלא לסנן מלים קשות, במיוחד עתה בשעתה הקשה ביותר 🖪 סיפור 🗓 על האהבה, על הטעם ועל הקרושה שבמושג "ארום"

בבקשה את כובע המצחייה: שחקני הכרורגל של הקהל. יש מגרשים, שזו ממש בושה להיכנס אליהם.

מורה – אני מתפלא – על מה שמתרחש שם".

"אני חי במרינת ישראל וזה, מה לעשות, מה התל־אביבית – אבל לעולם לא אגיר עליה מלה

"הבעייה של הכדורגל הישראלי היא, שחוץ משחקים, לרוגמה, במכבי. "לא יקום ולא יהיה. משניים-שלושה מתקנים טובים, המגרשים של בחיים לאד, הוא ממהר להרגיש: הקבוצות הם איומים, עלובים, גורמים להרחקת

הקהל נראה שם כמו קופים על עצים". בניו של ינון ובנותיו, רוני (14), אביב (13), ארז

"תתפלא לשמוע, אבל שורש הבעייה של המוערון התל-אביבי הוא לדעתי ביושרם של (6) ואפילו לילך (2), נושמים הפועל יומם ולילה. גם העומדים בראשו, בעובדה, שזהו אחד המוערונים בתיה אשתו, טרחה והוציאה כיבודיקל למרפסת, היחידים כארץ שמשלם מם אמת למס־ההכנסה. אני שעה שחוג אוהדי הפועל התכנס אצל היו"ר ינון לא יגיד מלה לא־טובה על הכרורגל השנה באליפות הליגה הלאומית בכדורגל.

קראתם היטבו

יגון מריע ביציע. לעתים – כן, כן גם משתולל. של הקבוצה למועצת-הפועלים. הוא מייחל ליום שבו לא, לא מקלל. מה פתאום: אוהב לראות גם את תהיה מנוהלת בידי תאגיד עצמאי. בחלומות הכי המועל בית-שאן מליגה א'.

ארו הכן הוא האוהר הכי שרוף במשפחה. אפילו יותר מהאכא שלו, יותר מאכיכ.

מתקשה לעכל את הרעיון שלאבאן מרסר ישחק העונה במדי מכבי תל־אביב. "אינני חושב שאוכל לצפות כו כמדים הצהובים", הוא אומר. האם יכבה את הטלוויזיהו האם יעצום עינייםו עצם המחשבה שמרסר עזב, קשה עליו, קשה

הרבה הומרים ארומים מונחים בחדרו על

שלוש אליפויות. וכשנת 1983 זכתה כגביע המרינה. בשנת 1985 היתה הקבוצה ממוקמת בתחתית. להערכתו, יש לה פוטנציאל להמשיך ולהיות הקכוצה המובילה בכרורגל הישראלי, כעשר השנים

ינון אשכנזי – מונולוג: "המצב בהפועל ת"א

משום כך, בימים אלו אינני יכול לקרוא .

"הכדורסל בהפועל על הפנים. אינני יודע אין

הכרורגל הוא זה שמביא את הכסף להפועל.

אינני מנהל, רק אוהד – ומה שמתרחש שם מציק

לי. מישהו צריך לתת את הדין על המפולת. לא

"יש בהפועל אנשים טובים – אבל האחרים

צריכים ללכת ומהר. אינני רוצה לנקוב בשמות, אני חבר של כולם ורוצה להמשיך לומר להם

יתכן שאנשים שנכשלו ימשיכו בתפקירם.

ממש אוכל לי את הלב. אני נקרע לגזרים. איך הם

עתונים. סוגר אותם מיד כשמגיע לעמודי הספורט.

ייצאו מזה. המצב קשה. אלו שחתמו על החווה עם

ויינקרנץ צריכים לתת את הראש על זה. לקחו אה הכסף מהכדורגל ומסרו לכדורסל. מה יצא מוה: -

רק כשהם יחזרו להתאמן, אשוב לעתון...

נתקעו עם שניהם.

הוא לא ישכח, באיזה "לחץ אימים" היה, ער שניצחה הפועל את מככי ת"א בדרכי הראשון (1-2) ואיך נשם לרווחה כשמכבי לא ניצחה כרוני

רעים שלו אינו רואה את משה סיני או את אלי כהן המרפים: כובעים, צעיפים, רגלים, תלכושות משנת 18' נטלה הפועל תליאביב, כרורגל, מיניאטוריות. כשהקכוצה מפסידה, אז מאוד עצונ

לו. הוא אפילו בוכה. כשיהודה עמר הידוע כא למסיכת יום ההולדת שלו, שנערכה כקיבוץ –

"לפעמים, אפילו אמא לא יכולה להרגיע אותנו", אומר ארז. ינון אשכנזי, סבור שכרורגל הוא משחק שמתאים גם לקיבוצים. הוא מכיר את השטח ואומר, שבשער-הנגב למשל, יש קבוצת כרורגל מעורבת, שכה משחקים שחקנים מהקיבוצים ומהעיירה שדרות – וכך גם בקבוצת הפועל מנית־שאן. קוראים לזה אינטגרציה. שיתוף. ציונות כל המלים היפות הללו, אתם יורעים.

הוא מאמין גדול ביופיו של המשחק ובסיכוייו לשוב ולהוות מקור משיכה לקהל האוהדים, כדי להחזירם אל המגרשים – אם וכאשר הם אכן יטופחו וייהפכו למקום שאיננו מסכן את הבאים אליו. ינון אשכנזי – הפועל זה הוא. כלי מרכאות.

ינון, אשמו בתיח והבת לילך. רק חחתלתול איננו אדום...

ואלה כינוייו של ינון בפי מכריו: "טיפוס", "חולה ספורט", "משוגע על הפועל", "עסקן ברם". "בולדוזר". ואלו, כך הבנו, רק מקצת מהתארים שהם נהנים להרכיק לו.

14 שנה שיחק כותב רשימה זו כדורעף בחפועל עין־השופט. כשהיינו מגיעים לרשפים, הקיבוץ שבו חי ינון ושאליו הגיע כחניך בגרעין תנועתי – הוא היה מקבל את הקבוצה שלנו, כפי שאיש מלכדו לא קיבל אותנו בשום מקום. כמנהל, כמארח, ככךאדם. ארותות־הערב, שהיה אתראי להכנתן, היחס האנושי, האווירה הנעימה, הכל. הוא מעורב בשטח, דואג

לכל שחקו, מסיע נזקקים, מומין שופטים, מארגן ציוד, חי, אוכל, ישן ספורט. אי־אפשר, מסתבר, להבריא את הטפורט כלי שהרופא המטפל כו יהיה – כמה פרדוכסאלי – חולה

והיום, בשעת ארוחת-הצהריים, עת ישלח ינון חיוך רשן של כוס אל חבריו וישיב לשאלות וינפנף במוסף ויתגאה בעצמו ואולי גם – "האמן כי ייתכןז", יסמיק טיפה מהחשיפה, מהאור, מההדים. היום הוא יהיה מלך לארותה אות. ומתר הוא יגזור וישמור, אולי גם ימתין לצלצול של מי מחבריו הרבים,

החסרי משוגעים אנחנו? – כן, בהחלט! אלמלא כז, לא היה הכדורגל הישראלי כה ברוטאלי, כה וולגארי, כח כטוני, כה מביש ומבזה את שחקניו ואת קהל צופיו; כה עלוב ואומלל, כה תוכבני, כה כלתי ניתן להגדרה, אלא בסיוען של לועזיות

– כה מכולכל ואנוכי, כה – טוב, בסרר, מספיק.... הלא אמרנו, שינון מאמין שיהיה שינוי לטוכה. אשרי המאמין: שמו ינון, לעד.

משהו אישי:





סרגיי בובקה בדרך לפריצת מחסום נוסף בספורט – 20 רגל מעל למוט 🗷 אחרי אליפויות "העולם ואירופה הוא רוצה "זהב בסיאול ברגע זה נראה בטוח

כוכקה משרת כצבא הארום. לא מככר סיים את

אילו התכוון האדם לעוף, היו צריכים לתת לו כנפיים - או לקרוא לו סרגיי בובקה. ה"סופרמך הסובייטי אותת בשבוע שעבר בערב חם ולח מעם, כריויירה הצרפתית, שלא זו כלבר שיש לו כוונוח מוצהרות ומכוססות מאד למרליית זהכ בסיאול, אלא שכקרוב מאד יחלוף על פני מחטום נוסף: 20 רגל – 6.11 מטר – בקפיצה במוט. חסרים לו רק 5 ס"מ לשם כך. שיאו העולמי הטרי הוא 6.06.

שלוש פעמים אלוף העולם, אלוף אירופה, מנצה גביע העולם והפרס הגדול, רק כן 25 ויהיה ברצמבר), 15 שנה עם המוט, נושק למרומים - גבוה יותר וטוכ יותר מכל אתלט אחר.

"מחסום 20 הרגל ינופץ כקרוכ מאר", אמר כובקה מיד לאחר שקבע את שיאו האחרון. המומחים הבחינו בכך שבריחוף לגובה שש־אפס־שש, היה גופו חמישה סנטימטר מעל לרף. "שיא עולם אחר כיום זה מספיק. שניים זה כבר יותר מדי", אמר נונקה והפסיק מיד במאמציו.

"ציפיתי לשיא הזה (6.06). הוא ישב לי כמוח כבר ימים אחרים לפני התחרות. הוא היה מתוכנת אצלי", אמר לכתכים הצרפתים. החום המעיק, הרוח והלחות, ששררו במשך כל אותו יום לחופי הים התיכון, התחלפו עם ערב ובשעה 9, כשבובקה קפץ, היו התנאים טובים במידה מספקת, מבחינתו.

בובקה מתגורר ומתאמן בדונייצק. אימוני הכושר שלו כוללים משקולות, לרוב על ספסל נהוא 'לוחץ" ללא קושי 120 ק"ג). לשם שעשוע, וכחלק מהאימון, הוא גם מניף חביות – ספורט עממי מסורתי באוקראינה. כמו כן הוא מרכה להתעמל -תרגילי קרקע ומכשירים, חובה – לשיפור הגמישות. קופץ במוט חייב להיות ספורטאי רב גווני. כוכקה, שגובהו רק 1.84 מטר – נמוך מדי למקצועו – משלים את החסר במהירותו העצומה וכטכניקה

לאתלטיקה ולקפיצה במוט הגיע כגיל 10, כתלמיד בבית ספר לאתלטים בהדרכת המאמן ויטאלי פטרוב. שש שנים היה אצלו ואחר כך גדר עם הוריו ואחיו ואסילי, מבוגר ממנו בשלוש שנים וגם הוא קופץ במוט, לרונייצק. היתה להם תוכנית לזכות בסיאול בשתי מדליות במוט. ואיסלי זכה בכסף באליפות אירופה 86' בשטוטגרט. אַן באחרונה נותח האח בשתי רגליו (גיד אכילס) וסיכוייו להיות באולימפיאדה מעטים.

טרגיי נעשה כוכב עולמי באליפות העולם: הראשונה באתלטיקה, לפני חמש שנים בהלסינקי. אז עריין בן־עשרה, חולל סנסציה. מי שחשב או שאיננו אלא כוכב חולף - טעה. תשע פעמים בשלוש השנים האחרונות שיפר כובקה את שיאו וחמש פעמים עבר ששה מטר – הארם היחיד בעולם שעשה זאת.

הוא מצטיין בכך שאיננו יורע פחד מהו. מרבה לבחון מוטות חרשים – וזה כשלעצמו סיכון לא קטו מתאמן פעמיים כיום, ששה ימים בשבוע. אחרי כל אימון הוא ממהר לסאונה. כראיון לאלכסיי סרבניצקי, כתב הספורט של סוכנות "נובוסטי" במוסקווה, סיפר כי מאמנו אלכסנדר טאמוחאכלוב, מחייב אותו גם לתרגילי יוגה ומדיטציה. "כושר נפשי", הוא קורא לזה. המטרה: "לא לפחר מיריכים".

בית הספר לחינוך גופני. כסתיו 84' נשא את המתעמלת ליליה. יש להם שני בנים, ויטאלי (3) וסרגיי הקטן (20 חודש). הוא חוכב נלהב של מוסיקת פופ – ו"משוגע" על מצלמות וצילום. לא מחמיץ שום תערוכה בנושא הזה. השגיו היקנו לו מכונית פרטית, מרגם "וולגה" – מחוץ לתור.

ו הוו ליליה (מתעמלת) וטרניי (קופץ במוט) בובקה. אוהביע פופ וצילונו



אימוני התעמלות על מכשירים הם חובה לכל קופץ נמוט. מיועדים לשיפור הגמישות



צילומים: יורי סומוב (סוכנות "נובוסטי", מוסקווה, באמצעות שירות "גאמא", מיוחד







ברוריה ביגמן

רק מעטים יודעים שמגרש הכרורגל של מכבי שכון המזרח בראשון-לציון, משמש גם מיתקן זאימונים ל-120 אתלטי מככי ראשל"צ. חמש פעמים יבשבוע, משקיע שם אסף (אסי) אלדר הרבה עבורה. הלא מכנר שיפר את השיא הישראלי לנוער עד גיל 16 בריסקוס, שנקבע לפני 18 שנה – 46.84 מטר של עופר בורובסקי. אסי קבע 47.02 מטר.

תנאי האימון, של מי שנחשב היום לתקווח הישראלית בדיסקום, קשים ביותר. כשהוא מסיים את החימום ועולה על כר הרשא, עולים עמו מיר גם כדורגלני הקבוצה הראשונית. מאחר שאסי וקוק את אל ארטר הגדול, סייעה לא לפתות לחצי מגרש, איננו יכול לומר לכדורגלנים לרדת מהרשא. המנה היומית שלו צריכה להיות בין 160 ל־200 זריקות, אבל שם, במגרש מכבי בשכון המזרח, אינו יכול לעמור בה. אין לרשותו, כמו בכל מיתקן אימונים מתוקן, שני דליים וכהם עשרה ניפגע וברח. לפני שנתיים חזר. למרליה היה קשה דיסקוסים. הוא מסתפק בשלושה, במשקל של 1.5 ס"ג כ"א – אך בהם מתחרים כתחרויות נוער. דיקסוקסים למבוגרים (2 ק"ג), חסרים. במחסן הציור יש רק אחר, אך שפתו חלודה ופוצעת־קורעת את עור כף ירו של הזורק.

ובכן, כאשר עולים הכרורגלנים לאימון שלהם -בב באלק אסי לררת. המאמנת המסורה שלו, ערנה מדליה, מי שהיתה 17 שנה אלומה ושיאנית ישראל ככירון, מעלה אותו על מכונית הפולסקווגן הישנה שלה והשניים עוברים לאימון באיצטריון הלאומי 15.35 מטר וכאלוף ישראל לנוער עד גיל 19 🛁 בהדר־יוסף. שם מפיק מעצמו אסי הרכה יותר.

אז ראתה שיש בו משהו - והחלה "לעבוד עליו". אחרי ארבעה חורשים נעלם. כמה מחבריו הטובים

בנובמבר הקרוב ימלאו לו 17. ככר בכתה ח' צד הבוגרים, זרק לראשונה בחייו דיסקום במשקל של 2 את עינה המקצועית של ערנה, בהשגיו בכרור ברזל. ק"ג – דיסקוס כזה אין לו באגורתו מכבי ראשל"צ – קבע חישג של 35.70 מ' ווכה במרלית הארד.

לשכנעו ששמון בו פוטנציאל. זריקת העידוד היתה הצטיינותו כאליפות ישראל לגערים עד גיל 14. הנצחון שם היקנה לו כרטים

נסיעה למכביה הצפון־אמריקנית שהיתה בקנרה. ממנה שב עם שלוש מדליות זהב: בכדור ברול, בקפיצה למרחק וכמירוץ שליחים 100x4 מ'. אשתקר זכה בהישגים מצויינים, המצכיעים על

המאמנת שלו, עדנה מדליה,

אילנה גולדברג־בבל, שאימנה

אומרת שיגיע רחוק 🗷 מומחית

מארה"ב, אלופת ישראל החדשה

התקרמות מהירה: הוכתר אלוף ישראל לגוער בכידון עם 51.50 מטר; אלוף הפועל בכדור ברול עם בדיטקוס – עם הישג של 41.06 מ'. באליפות

ערנה מרליח כונה עליו. מעריכה שיוכל חשתתפו בתחרות, והוא לא. העריך שאינגו טוב דיו, להשתתף במשחקים האולימפיים בברצלונה, בעוד

ארבע שנים. השיא הישראלי בדיסקוס עומד על 52 אלוף הנוער בדיסקוס אסי אלדר, מטר. היא בטוחה שאסי יגיע ער אז ל־55. כדי עשוי ליהנות בקרוב משירותי להכיאו לזה, היא רואה חשיבות מרוכה כיציאתו בקיץ הבא לארה"ב. שם היא מקווה להפקיר אותו המיידע והמחשב הביומכאני בידי מומחה אמריקני שיטפח אותו, בדיוק כפי שעוברים עם הזורקים. שניתן לאתלטי ארה"ב

אסי עם המאמנת שלו, עדנה מדליה. מאמינה בו

יתכן שבאוגוסט, לאחר טיום המכביה הצפון אמריקנית שתהיה בשיקאגו, יסע לכפר הספורטאים המצטיינים של גדעון אריאל, אלוף ישראל לשעכר וכיום מומחה לביומכניקה באמצעות מחשבים, המספק שירותיו ויידיעותיו לועד האולימפי של ארה"ב. אצלו אמור אסי לעבור בדיקות מקישות וכאמצעות ניתוח נתונים, של תנועתיו ומכנה גופו, תיכנה עבורו תכנית עבורה, לשם קירומו בשנה הקרובה. אסי יהיה אז זורק ממוחשב... בשבועות האחרונים עקבה אחר כישוריו והישגיו

הישראלית אילנה כבל-גולדכרג, מומחית לאימון בתחום הזריקות בדיסקום, העוברת כיום עם אתלטים אולימפיים בארה־ב. אילנה, כתו של פרופ' זמיר בכל - מומחה בעל שם עולמי במחשבים, שהיה בסוף שנות ה־40 ובתחילת שנות ה־50 מטובי האתלטים בא"י (ספיצה לרוחס) ששב השנה לארץ (הועסק בפרוייקט במכון וייצמן) - התלהבה מאר מהזורק חישראלי. אחר מחניכיה המצטיינים כארה'ב הוא לא אחר מ..אל ארטר האגרי, ארבע פעמים ברציפות (1956–1968) אלוף אולימפי בריסקום. גולדברג תיקנה כמה אלמנטים בטכניקה האישית של אלדר ואף שינתה את סיגנון הזריקה שלו. התוצאה לא איתרה לבוא. אגב: אילנה ערינת הגוף.

זכתה לא מכבר גם באליפות ישראל. עד היום לא עבר אסי על פיתוח גוף וחיזוקו רק על טכניקה. בקרוב יאומץ לאימון מהסוג זה ע"י מרים המשקולות הותיק אכרהם ברוגר. במקביל מעוניינת המאמגת מדליה להפקיד את חניכיה לטיפולו של יועץ התזונה יאיר קרני. הכל למעו מטרה אחת: לכבות אתלט שהיא מאמינה כו מאר.

דרור ריימונד, כדורגלן הפועל ר"ג לשעבר, עתה בחופשת קייץ בישראל, הוא כוכב קבוצת מיכללת אדלפיי בארה"ב ■ מקווה להשיג חוזה טוב בליגת האולמות האמריקנית "העובדה שארה"ב זכתה עתה באירוח גביע העולם של 1994, תחדש ברוב עוצמה את פעילות הכדורגל שם, ואולי אזכה גם לחוזה בקבוצה חדשה מסוג זה", הוא אומר

האמריקני, כשהבקיע שער לזכות האוניברסיטה שלו, רץ דרור ריימונד כטירוף לספסל הקבוצה והתנפל בחיבוקים על מאמנו. המאמן האמריקני, שלא היה מורגל עד או למחזות מעין אלה, נרתע מאוד מהתנהגותו של

דרור. לא הסתיר שנתמלא חשש שהשחקו מסתער עליו כרי ...להכותו. אחרי שדרור הסביר לו שזו צורה של הבעת שמחה – נרגעו הרוחות כסכוצה האמריסנית. אחרי ה"גולים" הכאים שכבש דרור, חייכו ושאלו: מי יהיה הבא בתור, שדרור ירוץ אליו בטירוף כדי לחבקוי...

"אלו היו הצעדים הראשונים שלי בארה"ב, אכל אז עדיין חייתי באווירת הכדורגל של ישראל, לפיה אוורי השער שאתה מבקיע, אתה רץ בטירוף לחבק את המאמן, או את מנהל הקבוצה. אבל מאז תפסתי את עצמי והבנתי את כללי המשחק שלהם. היום אני רגוע יותר", מודה דרור. הוא עושה כימים אלה בתפשת מולדת בארץ, כשמאחוריו שלוש שנות לימוד כאוניברסיטת אדלפיי בלונג־איילנד, ניריורק, ולפניו עור שנה אחת, כדי להשלים תואר ראשון בחינוך גופני.

הכניסה להסגר

דרור, 24, שיחק כחלוץ בהפועל ר"ג. אחרי השרות הצבאי חיפש משהו תרש. רצה להתאורר בחו"ל, ויחד עם זאת לשחק שם כדורגל וללמוד. ארה"ב היתה היעד שלו. כדי להבטיח את עתידו גם נכדורגל הישראלי, מיהר להיכנס להסגר. עכשיו, מכוזינת הכדורגל הישראלי, הוא נהנה ממעמר של שחקן חופשי, שאיננו משועבר לאף קבוצה, ורשאי לסחק איפה שירצה.

כשנתקבל לאוניברסיטה בארה"ב, הופתע לשמוע מהמאמן שלו שם, שישראל והשחקנים שבה - אינם זרים להם. התכרר, שנימרוד דרייפוס שיחק שם לפני כעשר שנים אצל אותו מאמן – והקבוצה וכתה אז כאליפות ארצות-הברית למכללות.

גם ישראל בן-נתן שיחק כאותה אוניברסיטה. כיום, דרור הוא היהודי והישראלי היחיר כה. יחד עמו מופיעים בקבוצת המיכללה של ארלפיי, שחקנים שנפלטו מקבוצות הנוער של מוערונים מהוללים בכדורגל האירומי, כמו ליברפול, מנצ'סטר יונייטד, ריינג'רס מגלאזגו ועוד. ועם כל אלה, דרור, בשלוש שנותיו

באוניברסיטה זו, הוא היום השחקן מספר ו שלה. כרי ללמור על כך, לא צריך לחפש פרשנים, או מומחים. כמו שרגילים באמריקה, גם בכרורגל נמיכללות יש נתונים שמדברים כעד עצמם. מרי שנה עושים לשחקן מאזן, "רקורו". מעניקים לו שם ניקור על השערים שכבש (2 נקודות לכל שער), בשני מיקרים שאירעו לו במשחקים – ודווקא עקב "לנישול" (נקודה אחת). בשנה הראשונה צבר דרור 20 נקורות, בשנייה 27 (כבש 11 שערים והיה "מלך השערים" של הסבוצה באוחה עונה). חשנה צבר 22 לעצמו את התאריכים למשחקי הכית, עליפי רצוגו.



דרוך ריימונד (משמאל) מחכה לכדור, במשתק בליגת המיכללות. סיפור על יום כיפור.

נקודות – ניקוד שמעניק לו את המקום הראשון כיוון שאני יהודי, מכית מסורתי מאוד ושומר על חגי באוניכרסיטה.

אכל מה שחשוב לא פחות, ואמילו הרבה יותר, הם הציונים כלימורים עצמם. "שם מחזיקים אותנו קצר מאור. כדי להמשיך ולקבל מילגה, צריך להשיג מדי שנה ממוצע ציונים שכין 75 ל־80, לפחות". דרור עומד כזה - ובזכות ציוניו, יזכה בשנתו הרכיעית והאתרונה באונירסיטה כמילגה כשווי 15

גם דרור גילה את אמריקה - לא רק הכדורַסלנים...

כשנה האתרונה, הגיע עם נכחרת האוניכרסיטה שלו לרבע־הגמר. לבסוף היא דורגה שמינית בארה"ב. קודם לכן זכתה כאליפות ניו־יורק.

בסוף השנה, לכשיטיים את לימודי התואר הראשון שלו, יחכה כיתר חבריו, שהמאמן ימליץ על השחקן הטוב באוניברסיטה, שישלח להופיע בנבחרת הכוכבים, כמשחק המסורתי מזרח מול מערב. הופעה במשחק זה היא מעין סוכריה לשחקן (או שניים) המצטיין באוניברסיטה. למשחק זה מגיעים מגלי הכשרונות של ליגת הקטירגל כאולמות בארה"ב. מי שצד את עינם, זוכה אחר־כך לחוזה טוב באחת

יהיה כנראח האיש כו ייבחר המאמן.

דויותו יהודי. מקרה ראשוןו יכל מאמן אוגיברסיטה, כוחר

ישראל – המאמן שלי רואג שלא יהיו משחקים כיום־כיפור ובראש־השנה. לפני שנה, נקבע משחק ליום־כיפור – כי מאמן האוניברסיטה היריבה (סירטוז), ידע שאני יהודי, ובחר לשחק דווקא כיום וה, כנסיון שקוף למנוע ממני את ההופעה וכך להחליש אותנו. אגב, בקבוצה מסירקוז מופיע יהודי. האוניברסיטה שלי ניתסה לשכנע אותם לדחות את מועד המשחק. הם סירכו – ולא שיחקתי".

יום הכיפורים

מקרה שני: "כאחר המשחקים שמר עלי שחקן גרור־איילנד, וכל הזמן קילל אותי כמלים 'יהודי מלוכלך'. לא הגכתי. רק בסיום ניגשתי אליו ואמרתי לו שוה מכוער מאוד מה שעשה לי במשחם. הוא התנצל מיר והתוורה שהיה כלחץ אריר..."

יו"ר משלחת ארח"ב למככיה וה־13 (בשנה הבאה בישראל), ביקש לגייסו לנבחרתו. "הוא ראה אותי באחר ממשחקי. שמע שאני רובר עברית וחיפש כל דרך כרי לצרף אותי לנכחרת למככיה. הסברתי לו שאין לי 'גרין קארר'. עשה מאמצים רבים להסריר ניירות כרי שאוכל לשחק – אך לא הצליח לעשות דבר. אינני מצטער על כך", אומר דרור.

הוא מהרוזר כאפשרות שיוכל לשחק בליגה הקבוצות. לפי כל הציונים, היכולת, והמעמד – דרור בארה"ב, לא באולמות. "כיוון שהאמריקנים זכו רק עתה לארח את גביע העולם ככרורגל ב־1994, הם עוד לפני שיגיע ל"דראפט הכדורגל", נזכר דרור יגטו לחדש את הליגה שלהם מחוץ לאולמות. אז אולי אוכל לתפוס איזה מוזה טוב בקבוצה כלשתי ואשאר כרי לשחק". במקביל הוא מרכר גם על שיבה לישראל, אמילו להפועל ר"ג, ממנה השתחרר באמצעות ההסגר...

תחזית למחזור 47 בשושו

ארכעת המשחקים הראשונים כטופס הם מהליגה הראשונה של ויקטוריה. שתי הראשונות בליגה זו, עולות בסוף רק משחק אחר בתיקו. האורחים - רק 2-0 אבל נצחונה האחרון כליגה השנה העונה לליגה הלאומית. המארחים שניים. נראה אם זה ייקרה השכת. טרם הפסידו העונה, אכל הם פוגשים האחרון. 0-0 אשתקר. משולש.

> כמו בית"ר נתניה בארץ לפי שנה... מי אנו מציעים טימון כפול – 1, 2. שמסמן סימון אחר מלבר ו, עושה זאת על אחריותו...

שבוע אנחנו מנסים לתפוש תיקו "סו" המארחים, אחרי שני נצחונות רצופים, לו". אחרי סבוב וחצי סיימו המארחים פוגשים קבוצה שניצחה בשנה שעברה

קבוצה שוכתה ב-3 נצחונות כחורש בין השתיים הסתיים אשתקר כתיקו" חק הקודם, גם משחק זה ינוצל לסימון אפס. באחרונה, המארחים מפסידים הן בטוח – 1. המארחים מוליכים את 2. אסנדון – סנבורי. (ו-1 בשנה במגרשם והן במשחקי חוץ. מאחר שב" הטבלה זמן רב ולא יפסירו את המקום שעברה). האורחים הם כנראה, משהו אוסטרליה אין הרכה תוצאות חיקו, דווקא במגרשם.

5. קליםטרן־היל - נורת גילונג. במשחק זה עדיפות בולטת לאורחים,

הצעות השבוע

שיטוח מלאות

לעשירים				,	יוני	הג		הפתעות				סולידי			
2	×	1		2	×	1		2	×	1		2	×	1	
		X	1_		X	X	1	X			1			X	1
Χ	X	×	2		X	X	2_			X	2			X	2
	X		3		×		3	X		X	3		X		3
K	X	X	4_	X	×		4_	X	*		4	X			4
_	X		5		X	X	5	X			5		X	X	5
		X	6			X	6		×	×	6	X		X	6
		Y	7		7	X	7			X	7			X	7
K		X	8		X		8			×	8		X		8
X	X		9	X		×	9	人		×	9	×	X		9
Ī	X	X	10_			X	10	X		X	10		X		10
	X	X	11	X	X		11	X			11			X	11
_		X	12	X	X		12	X		X	12	X	X		12
	X	X	13	X			13		X		13			×	13
		X	14	$ \Box $		X	14	X			14	X			14 .
שלשות 3				-	שלשות			-	שלשות			שלשות			
כפולים <u>4</u> עורים <u>432</u>			2	טורים 256			1	כפולים <u>@</u> טורים <u>ש</u>			כפולים ב				

מן המקום הרביעי ער למקום האחרון, מעורכות במאכק נגד הירידה. המשחק קשה לניחוש ואנחנו מציעים משולש. .11. ליון־גריינג׳ - מאליםבררי. האורחים ניצחו כשנה שעברה 2–1 ומ־ טוגלים לזאת גם השכת, אם כי צריך ויקטוריה לקחת בחשבון שהם, כנראה, לא בכו־ ליגח ראשונח שר טוב ונצחונם האחרון הושג לפני למעלה מחורש. אין כרירה וגם כמש־ (לאחר 16 מחזורים) חק זה נרשום משולש. ו. אלטונה־גייט



רכים בתיקו: סנררינגהאם חמישה וי־

אראויל שישה. x, 2.

	1	İ	1	1	1	1	1	1	1	1		1	1		
9					X		X		X			X		_	×
)	X	X	X	X	X		_	X	Z	X	X		X	X	1
	_	1	1		1	1	1	1		1		1			7
			X		X	X	X		Г		X		Г		2
8		Г	Γ	X		Г	Į	Г	X	X		X	Т	7	k
	X	1	7		1	T	7	ķ	1	_	7	!	1	7	
	_	_	7	1	1	1	٦	_	đ	1	7	7	₹	٦	П
			X	V	X	X	X			X	X		Г	X	2
7					X		X		X			X	Г		×
'	X	X	X		X			X	X	П	X		X		1
			X	X	X	X	X		Г		X				2
6		X					X	Γ	X	X		X	Γ	Т	×
	X		X		Y	П		X	X		X		X	X	1
					X	X	X	Г		X	X		1		1
5		X					X	T	X			X	T	X	×
	X		X	X	X			X	X		X		X		1
								ľ		\prod][П	1[1
			X		X	X	X				X			X	2
4		X		X	X		X		X			X			×
	X		X		X			X	X	XX	X		X		1
		X	X	L	X	X	X	Г		X	X		Г		2
3				X	X		X		X			X		Γ	×
	X		X		X			X	X		X		X	X	1
		X	X	X	X	X	X				X		Г		12
2					X		X		X			×		X	×
	X		X		X			X		X	X		X		1
	L	X	X		X	X					X			X	2
1		L			义		X		K	X		X	1.		×
	X	Ш	X	X	X		\square	X	X		X		X		1
N		X	X	X	X	X	X			X	X			X	2
ייטו		X	·	X	X		X		X	X		X		X	×
_	×	×	X	X	X			X	X	X	X		X	X	1
ורים					-										
888	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	

נייה של ויקטוריה, המצטיינת בתוצ־ 12. סרה־הילס - וודביל. האורחים אות הגיוניות וכמיעוט הפתעות. כראי להסתמך כמילויים, בעיקר על הטבלה. נמצאים כמקום האחרון בטבלה והפסי דו אשתקר 0-4, אכל הם נלחמים: כש־ במשחק זה פוגשת השלישית את הר־ לושת המחזורים האחרונים סיימו אח ביעית ואנחנו מציעים משולש. משחקיהם בתיקו. תיקו רביעי רצוף

3. מורולבארק - ריצימונד. כל , 6. דונקאסטר - אלטונה סיטי. מאר לא סביר ולכן נסמן 1, 2. 13. סולניה - הלאס. המארחים מצטיינים כמשחקים מול קבוצות הצמי רת: לפני חודשיים ניצחו את קרואטיה 0-3, ועושים זאת כעיקר במגרשם, שם לא הפסירו בכל הסיבוב השני. תיקו

ו-ו אשתקד ומשולש כטוטו השבת. 14. בירקאלה - מודבורי. לפחות המשחק האחרון כטוטו קל לניחוש וכך זה נראה לפני המשחקים...): למארחים

עריפות מכרעת. הם בצמרת הטבלה וכמעט שאינם מפסידים כנית. 1 "מו" משחקים 3-8 בטופס הם מהליגה הש" אבל חייבים לקחת בחשבון את העוב" לו" במשחק האחרון. דה ששתי הקבוצות מסיימות משחקים

דרום אוטטרלית

13 23-15

11 32-13

4-33

15-29

19 1,6-25

	דרום אוט ולאחר 11 מ		9. קמבלטאון – קרואטיה. ששת המשחקים האחרונים בטופס הם מהלי
8-30	קרואטיה	.1	גה של דרום אוסטרליה, המלווה אותנו
23-39	הלאס	.2	בטוטו מתחילת הקיץ. חמישה מחזורים
13-16	בירקאלה	.3	לפני הסיום, לקרואטיה כבר 4 נקודות
16-18	סאליסבורי	.4	הפרש מהשנייה. קרואטיה ניצחה
20-26	פולוניה•	.5	אשתער 1-0 ותנצח גם חשבת. 2 "סו־
26-20	קמבלטאון	.6	לו".
23-22	קמברלנד	.7	10. קמברלאנד – אדלאייד. כצמר
21-17	מודבורי	.8	רת הליגה בדרום אוסטרליה, המאכק
30-25	ליון־גריינג'	.9	הוא בין 3 קכוצות כלבר. כל הקבוצות

אלכיון.

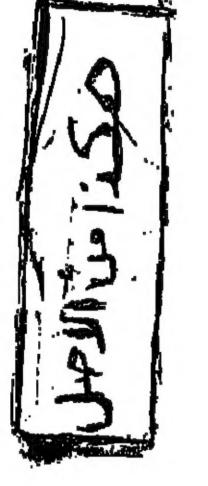
5. מורולברק 16 17-19 16 - 21-20 . נוקסיסיטיי 15 13-15 15 22-16 13 25-18 10. נונאאורינגי 12 21-15 וו. אסנדוןיסיטיי 12 30-17 12. ריצ'מונדי 8. 23- 8 13. דנדגונג 4 29-8

וריה שניה)	ויקט ולינת	
משחקים)		
11-27	דובטון	.1
16-33	סנדרינגהאם	.2
18-31	נורת־גילונג	.3
18-29	קליפטון־היל	.4
20-26	פולור	
27-30	וויברלי	.6

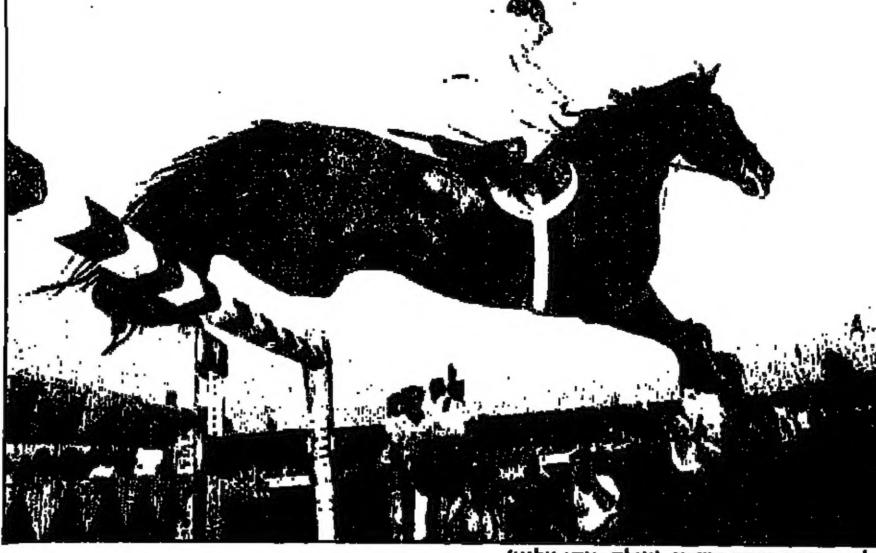
יאראויל

השבוע משחקי הליגות האוסטרליות מינימום הפרס הראשון: *





את המופע הססגוני בקפיצות־ראווה בסוסים, שנערך בשבת האחרונה כרמת השרון ושכמותו, מכל הבחינות, טרם נראה בארץ – ליוו קולות צורמים מאד. הרבה בעיטות נחשפה יריבות קשה בין בעלי החוות ותחרות די פרועה על קהל היעד ללימודי רכיבה פניו המכוערים של ענף ספורט צעיר כישראל



מעל המשוכה ברמת השרון. (צילם: יוסי אלוני)

ספורט יפתפה היא הרכיבה על סוסים. "ספורט המלכים", מכנים אותו. הוא מופיע בתחריט פרסי מ־3000 לפנה"ם. במאה ה־16 הוקמה בנאפולי אסרמיית הרכיבה הראשונה. תתרות הקפיצות הראשונה נערכה כלונדון כ-1869. זה עגף אולימפי 72 שנה. כישראל הוא עדיין בחיתולים: תקופת הילדות־ינקות, עם כל המחלות, נמשכת כמעט 20

כאחרונה יש התעוררות. הרכיכה על סוסים, עריין לא לתחרות, בווראי לא ברמה אולימפית, היא מאד IN. בכמה מקומות קנו הורים -בעלי יכולת,לבניהם־בנותיהם סוס אציל – יחד עם המכונית הפרטית הראשונה – כמתנת־בגרות. עניין של 20 אלף דולאר, אם לא יותר, ללא הוצאות

כשבת האחרונה נערכה במרכז הרכיכה החרש כרמת השרון, תצוגת ראווה - לא תחרות בקפיצות מעל משוכות. ייחודה היה בוה, שלאירוע הגיעו רוככים אולימפיים ממערב גרמניה שהציגו, כך אומרים מומחים מקומיים, רמה כמותה עדיין לא נראתה מעולם בישראל. יותר מאלפיים סקרנים נהרו למקום – ואף זאת, על־פי עדות יודעי דבר הקהל הגדול ביותר, אי־פעם, שצפה באירוע כוה.

שבעה הרוכבים הגרמנים, נמצאים בעיצומן של ההכנות לסיאול ובסיבוב הופעות־תחרויות־תצוגות בעולם. הם עכרו כאן כשלכ השיא כתצוגה, גוכה של 1.80 מטר – קפיצה שכמותה עדיין לא בוצעה כאן. בעבר, הגובה המירכי כארץ היה 1.30–1.40 כלכד. השיא העולמי, על פי "ספר השיאים" של גינס, הוא 2.47 מטר, של הסום "הואסו" מ־1949. הרוכב היה חסרן הצ'יליאני אלברטו מוראלס. בתצוגת סוסים כסידני, כ־1938, נקכע גובה של 2.89 מטר... נתונים אלו רק נאים לתת מושג כמה מרובר...

בתחרות קפיצות־ראווה עובר הרוכב, בתורו, 15-12 מכשולים כגוכה של 1.40 עד 1.60. אם לא פסל (הפלת המשוכה) או אם לא חמק הסוס (סירב לקפוץ) – מה שמעניק נקודות שליליות – הוא עובר לסיבוב הכא ואילו ההכרעה, כין הנשארים לאחר שני טיכובים, חיא בהתמודרות נגד הרף, כשגובה

עובר – יוצא מההתמורדות.

"אני מכיר את כל הטענות הללו", אמר ל"שבועספורט" שופט האירוע, אליעזר גור־אריה ("גורי") – גזבר הנהלת התאגדות הרכיבה הלאומית, ש"מרר" בחבריו וכא, כאיש פרטי לדבריו, לנהל את האירוע. הוא סירב להשתתף ב"חרם".

גורי נחשב סמכות. בכרטים הביקור שלו כתוב שהוא יועץ בנושאי סוסים, שופט בתחרויות מכל הסוגים, יועץ למשרד החקלאות, חבר בועדה לבריאות הסוס. 36 שנה ב"עסק" הזה. "אני הראשון בארץ שכתעורת הבגרות החקלאית שלי, מהכפר הירוק (מחזור ראשון), כתוב שהתמחתי באורוות סוסים", אומר גורי, איש מושב בית עובר, שליד נס ציונה. עתה, הוא מספר, מסתיים בכנות קורס ראשון מסוגו למדריכי רכיבה, שיוכר בידי בית הספר

דוכר בתחרות, דק בתצוגת ראווה. התאגדות הרכיכה לא הכירה באירוע כבתחרות. לא הסכמתי לקבל את הטענות נגד בעלי מרכז הרכיבה, משום שלא. המציאו לי הוכחות משכנעות נגדם. אין תקנון ברור כנושא השנוי במחלוקת. אילו הסוסים היו במצב לא תקין (פציעות, תת תזונה, התאכזרות), הם לא היו מסוגלים לקפוץ. היתה, כנראה, קנאה בכך שדווקא ברמת השרון, מקום חדש, עברו גבהים שלא נראו בארץ, רמה בינלאומית – הרכה מעבר לרמה שהוצגה אי פעם כישראל... שהמארגנים הצליחו להביא לכאן רוכבים מצטיינים מחו"ל, ושאחרים לא

הסוסים ריחפו בשכת באצילות מעל למשוכות ~

אלומת ישראל. לאחר מחבריה היתה מצלמת וידיאו, ובקהל היו שעסקו בבעיטות...

סוף מעמוד 5 לותברם או עבדים ורצעים

כוררים אותם הוא ממנה כעצמו". יפר: "נשיאות כין הדין העליון בוהרת אותם".

ליבנה: "את חבשיאות ממנה האיגור". קינן: "אני מכבר את המוסדות המשפטיים של

ליפנה: "הקיץ עוד לא נגמר".

אמיר: "כל יום קמות עמותות חרשות, שמתנערות מחובות העבר של הקבוצה לשחקנים". יפת: "עוברה שהקיץ הזה רק מקרה אחר הגיע לבית משפט (הנפלר), כל השאר הלכו לבוררות".

יסה: "עורכי דיו, במיוחר בקיץ, מנצלים עוברה בוררות רק אם יש חריגה מסמכות, או הפרת צרק שאפשר לכוון דיון לשופט מטויים ואז להשיג טבעי".

ליבנת: "אתה מטיל רופי בשופטים?" יפח: "חלילה, אבל יש שופטים שלא מכירים את ארוכים, שאפשר לתת לו תוקף משפטי".

גונטר סלאוסן, 36, כעל סיכת זהב בינלאומית ויותר מ־50 נצחונות, היה הרוכב המצטיין בתצוגה, כשעבר 1.80 מטר, על הסוס "ריגולטו" בן ה־7.

הישראלית סתוית בן נון, 24, כהת שיער, עור בצבע קפה, חיוך רחב שחושף שיניים לבנות־לכנות, עלתה לסיכוב השני עם 0 נקורות שליליות, על "סיני" שלה, אפור ומאד מרשים בכיצועיו. כסיבוב הגמר קפצה ל-1.60 מטר בנסיון שגי וזכתה לתשואות

התחלתי לפני עשר שנים. הורי שלחו אותי לקורס, כראשון־לציון. נמשכתי לסוסים, ממש ער להתמכרות. זה תפס אותי מיר". עובדת בחצי מישרה כמנהלת חשכונות, רוכבת על אופנוע – אכל ליבה לסוסים. היא עדיין בראשית דרכה, מבחינת הדירוג

כל הרוכבים היו במגפיים, עם כובעים תואמים ועניבות – על סוסים עם שמות ציוריים כמו "זאוס" החום, בעל הזנג הארוך ביותר: "גרלן", "ווַל־ראן",

במחלך התחרות נחשפו כל מאפייניו המכוערים של הספורט הישראלי: חוסר פירגון, קנאה, השמצות, רכילות מרושעת, הפצת האשמות על היריב, כדי לחסלו. חבורות של אנשי רכיכה, מחוות אחרות, מתחרות מן הסתם במארחים, סכבו בקהל והשמיעו כל מיני השגות באזני מי שנכון לשמוע. והיו להם הרכה טענות: שהיחס לסוסים איננו הוגן, שמתאכורים אליהם; שכעלי החיים למעשה פצועים ומאלצים אותם לתחר; שהם בתת תזונה; ששיטות ההדרכה המקומיות אינן מקובלות: שהתחרות אינה מוכרת בידי ההתאגדות הלאומית לרכיבה; שהוטל עוגש השעייה על מרכז הרכיבה ברמת השרון,

שמתנהלת נגדו חקירה... כין המבקרים היתה נאנסי צייטלין, אשתקד

ימח: "בעניין זה התקבון באמת תוקן, והוספנו ליבנה: "האיגור כופה כוררות על השחקנים, עם

הקהל, שישב על ערימות החציר.

"רַק שַּנְתִיים אני עוסקת כרצינות ברכיבה. למאמנים של וינגייט. הקורס נמשך שלוש שנים.

אלמנט של תחרות

'אני מעריך שמאחורי כל הטענות שהושמעו, מסתתר בעצם גם אלמנט של תחרות, מכוערת מאד, מסתרית, בין כמה מבעלי החוות, הנאכקים על קהל היעד שלהם ללימורי רכיבה. יש גם חוסר סימפטיה וחוטר תקשורת – מה שמוביל לביקורת הקשה, להאשמות שאין להן ביסוס.

"לא מצאתי פגם בסוסים שהופיעו באירוע. לא

יםת: "האפשרות לכוון לשופט אינה טובה".

כרורגל. בית משפט יתערב בתקנון אירגון או פסק

קינן: "אל לבית המשפט לנעול נעלי כדורסל או

יסה: "אני רוצה להגן על מוסר הכוררות כאיגוד.

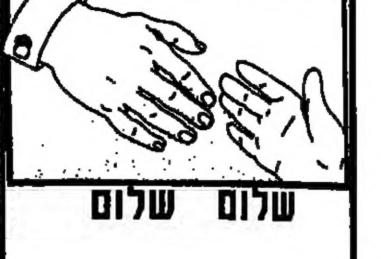
טוף סוף אפשר להשיג פיתרון מהיר, ללא דיוגים

המערכת הספורטיבית ואז הם..."

סעיף על שירות בוררות, אותו יעניק האיגוד, לנוכח הריצות הרבות לכתי משפט".

ליבנה: "למוסד הנוררות אין שיניים".

1990/1910/20



מראה הצפורים העפות בקלילות הוא שפותח את הרצון של האדם לעוף. לפני אלפי שנים חלמו בני האדם להינתק מן האדמה, להתרומם ולעוף כציפורים. אבל ק לפני כמאתיים שנים (בשנת 1783) הצליחו האחים מונגולְפְיָה, מצרפת להתרומם בכדור פורח. ומאז החלה תקופה חדשה בה התפתחה במהירות

לפני כמאה שנים (בשנת 1890) פיתח תצרפתי קלָקוָט אַדָר דאון דמוי נשר,

מצוייד במנוע קיטור. גשות 1927 כיצע צ'רלס לינדברג מבצע ם מדהים, ראשון מסוגו בתולדות האדם הוא חצה את האוקינוס האלטנטי בטיסה במטוס קטן תד־מנועי. היה זה ציון דרך מיוחד בהתפתחות התעופה. כל העולם

עצר או את נשימתו נוכח המבצע הנוען. והה, בימים אלה משחזר את טיסתו של לודברג - לא תאמינו - ילד קטן בן 11, ילד אמריקני ושמו כריטטופר לי מרשאל,

המכונה כריט! אמנם, זו לא תהיה טיסת יחיד. את כריס, חטים הקטן, ילווה טיים של חצי אמריקני. אבל את המטוס יטיט הילד, שטיים את לימודיו בכיתה ד'.

הבעיית העיקרית שלי", הסביר כריס לעתונאים, "תהיה – לנסות לחישאר עַר. אולם אני לא ארדםו".

טיטתו של כרים, בן ה־11, מסמלת את ההתקדמות העצומה והמסחררת של התעופה ואת יכולתם של ילדים על סף המאה ה־21. "נהויק לכריס אצבעות" כדי שהמיבצע שלו יצליח.

הוא כן אוהב.

הוא לא אוהב.

הוא מְּחְרַחֵק.

הוא מחקרב.

הוא כַּן רוֹצֶה

הוא לא רוצה.

עמוס בר 🗽



עריכה כח רורה בר

חפש – הוא דרור – קמו מעוף קצפור וּכְמוֹ כָּל מַעֲצוֹר.

אַדְּ ״הַחֹּנֶשׁ־הַנְּדוֹל״ – מוביר ים וחול ושמש־קיץ לוחטת עם שיר תדש באלטת. "סחֹפֶשׁ־סנֶּדוֹל" – מַוְכִּיר

טיולים בּבְּפָר – בָּעִיר,

אָבֶן, בּמְעַט שָׁבַּתְּתִּי שַׁנְדַלְתִּי וְצָּמֵחְתִי. הן "מחקשה הגדול" – הוא מָמִיד בְּסוְ־הַכֹּל,

ספְּסָלָות ספְּת מִאֹד לנאף ולא ללמד.

לאַנֻלֶת הַקְּטְנָה.

ובין לקוק השלגונים

וּמִשְׁקָאוֹת שֶׁל צוֹנְנִים,

ָהָעֲבוֹדָה (הַטָּיִס אוֹ הָרְפּוּאָה), אוֹ הַבּיִת, הַמִּשְׁבָּחָה. אָם צֶרִיךְּ לְנַתָּר עַל מַשְּׁחוּ, על מֶה עָדִיוּן לְנַתָּר – עַל הַתְּקַדְּמוֹת נַמְקצֹעאוֹ עַל טוֹכָת הַמְּשְׁפְּתָהז יָכוֹל לָחָיוֹת – אָם כָּי לא כָּטוּק – שַּנְּלְעָד וּבַתְיָה חוֹשְׁבִים שָנְּשָהַם יִחְיוּ

ּגְדוֹלִים הַדָּבֶר הָתְשוּב הוּא – אַינֶה מקצע יהיה לחם. ערן לעמתם חושב שָׁהָתִשוּב מְכֹּל הוּא שֻתַּהָיֵה לוֹ מְשְפָּחה, וְשֶיהִיוּ לוֹ יָלָדִים. כַּלְּם צָחֲקוּ עליו מפגי שהם לא רגילים לחשב כפי

דברי חכמה

מָה חָשוּב יוֹתֵריּ

וּלְעָד. מָה אַתְה רוֹצֶה לִתְיוֹת

בְּשִׁתְהְיָה נָדוֹלוֹ "טָיָס" וְאָתְ, בָתְיָהוּ

"רוֹפְאָה" וערְןז "אָני רוֹצָה לְהִיות

אַבָּא״. כָלָם צוֹחָקִים. מַדּוּעַ אַתְם

בְּעַבֶּר הַיַּרְדַּן. חָם תַּאָרוּ לְפְּנְיוֹ אָת

לְמָקְנֵנוּ פֿה, וְעָרִים לְטַפָּנוּ". משָׁה שָׁמֵע,

הָצִּיב תְּוָאִים, אָבֶל בְּאֹבֶן כְּלֶלִי הִסְבִּים.

בְּאֵשֶׁר לָמָבְנִיוֹת – הוּא חָוַר עַלִיחָן אָבָל

בּסתָחָלָה לָבְנוֹת נְּדַרוֹת לַצֹּאוְ וַרָק אַחַר

ואת שְאֵלָח שִבָּל אָחָד צָרִינְי לִשְאֹל

בו בָּתִּים לַיִּלְדִים שֶׁלֶּחָם. משַׁׁח חָשַׁבּ

אָת עַצְמוֹ. מֶה חָשוב יוֹמַר – הַמְּקַצֹע,

ַ מִי שֶהַקשִיב טוֹב שָּמֵע שִוּוּי קטָן״.

״בְּנוּ לֶבֶם עָרִים לְטַבְבֶם וּנְדַרוֹת

לצאנכם". שמתם לבו הם תכננו

שֶהַפֶּדֶר צָרִיוּ לְהְיוֹת הָפּוּךְ.

צוֹחָקִים עַל ערָןז בִּי זְה לא שִיָּרָ, וְלא

שהוא חושב וכה אתם חושבים: משָה מֵאִיר 🗨



צעריב לילדים 21

יום הולֶדֶת לשוקולד

תְאַרוּ לָכֶם כְנִיסָה לְבִית הַמִּמְתַּקִים שֵל עַמִּי וְתָמִי, עם כָּל הַשׁוֹקוֹלְדִים, הַוְּמְלִים הַמְצָפִּים, הַשָּּכְרִיוֹת וְהַתַּטְפִּים לְמִינּהָ. אָלָא שַּבִּמְקוֹם הַמְּכַשַּׁנָּה הָרָעָה עוֹמֵד אִישׁ גַתְּמֶד בְּתָּלוּק לָבְן. חַיִּים שְׁמוֹ. מומיו להפוס, להתכבד בכל טוב. מראָה, מסְבִּיר. בְּסַבְלְנוּת מַשִׁיב עַל

בָּדְּ בָּדִינִּק הַתְּרְחֲשׁוּ הַדְּבָרִים בְּנַצְרְת עַלִּית בְּיוֹם הָנִינות 30 שׁוָה לְמִפְעַל צ.ד. לְמֶקְהַקִּים מְקְבוּצָת מְפְּצָלִי עָלִית. ָהָאוֹרְחִים הָרָבִּים אֲשֶׁר בָּאוּ לַחָּגֹג עָם

צ.ד. מְלָאוּ אָת אוּלְמּוֹת הַיִּצוּר, הַקּתוֹבְבוּ בֵּין מְכוֹנוֹת עָנֶק מְשַׁכְּלְלוֹת, הפוֹעַלוֹת בְּשִׁיטָת הַפֶּרֶט הַנָּע וּבָעַלוֹת תפוקה אַדִּירָה. כָּדָּ, לְמָשָׁל, הַמְּכוֹנָה ַהַמְיַצֶּרֶת סַבְּרִיוֹת מֶּוְטָה, תְּפּוּּלֶוְתָה, 970 סַבְּרוֹות לְדָקָה.

וָאַלוּ וֹאַת הַּמְיַצֶּרֶת מִעָדְנִים, "אֲגוֹזִי" למשל, מפיקה כ־5000 יְתִידוֹת לְדָקָה. כָּל תַּהָלִיבִי הַיִּצוּר אוֹטוֹמְטִיִּים. יַד אָדָם אַיוָה נוֹנַעַת בַּמַמְתַּקִים (הָעוֹבְדִים הַמְּפָּקתִים עַל פָעוּלָת הַמְּכוֹנוֹת לוֹבְשִׁים חָלוּקִים נְקוּיִם וּלְרֹאשָׁם

סכל נקי מאד, מצחצח מאד. קקכונות עובדות בקצב ופולטות את תוצרהו: שַבְעִים טונות מְבֶּל טוּב לְיוֹם. הָּלֶטוֹת שֻׁל אַיִּנְאָמָבִים, מְכְלֵי סְבָּרִיוֹת, פּסֶק זְמָן, מָנָשִׁים שָׁל טוּב טַעַם,

הָרֵיחוֹת, הַצְּכָעִים וְהַצוּרוֹת יְכוֹלִים

לְהַעֲבִיר גַּם אֶת הָאַדִישׁ שֶׁבַּמְבַקְּרִים עַל

כָל הַשֶּׁמַע הַיָּה נָאֲנָר תְּחַלָּה בְּמַתְּסַן

קוֹצֶרֶת נְמוּרָה, וּמִשְׁם יוֹצֵא בְּמִשְׂאִיוֹת

קקף המכירות השנתי של צ.ד. הוא

55 מִילְיוֹן דּוֹלֶר. מְתּוֹכְן 10 מִילְיוֹן הַם

אוֹסְטְרַלְיָח, צֶּרְפַת, בֶּלְנָיָח וְחוֹלַנְד.

ק־7007 אִישׁ עוֹבְדִים בְּמִפְעַל צ.ד.

וּכְרָבָּם בְּנֵי נְצְרַת עַלִּית, בָּף שֻׁלֹא פֶּלָא

בִּי הָעִיר בֻּלָּה שָׁמָּנָה לַחֲנִיגוֹת ה־30.

בּוֹשַא "נַצְרָת עִיר יָסָה, עִיר מְתוּקַח".

יַלְדִי חָטִיבוֹת הַבּיוּיִם הַכִּינוּ עֲבוֹדוֹת

יַלְדִי הַנַּוּיִם עָרְכוּ הַּעָרוּכָת צִיוּרִים

יִצוּא לְאַנְגָּליָה, ארה"ב. קַנְּדָיה

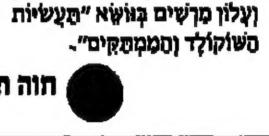
לְרְשָׁתּוֹת שָׁוּוּק, חֲנוּיוֹת וּקִיוֹסְקוִים –

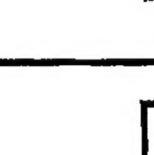
- פסספ נקרות מְכִירָה בָּאָרֶץ

- דְּעָתּוֹ. רָק לָהוֹשִׁיט אָת הַיָּד וְלְטְעֹם.









תיק סגור

מאוד זה לנה. אבא שלה מבקש מרוון לבוא

שחיתה בכיתה

הסיפור שטיפרת בלת בתחנת המשטכה

"אני מחזיקה את כל הכסף שלי בתיבה שומצאת במזנון בסלון. לפני חצי שעה בערך באה מכונית של גלידה לשכונה, ואני התכנונתי לרדת לקנות. לקחתי את הארנק וראיתי שיש לי שטר של עשרה שקלים. חשבתי שוה לא מספיק והלכתי לקחת עוד כסף מהתיבה. אני פותחת את המזנון ורואה שתתיבה אימה. גובן לי אותוו. והיא היתה מלאה מזומנים – יותר

"מי עוד גר אתך בדירהו", שאל חשוטר

"אני נרה לבד".

מאלף שקלים וודשיםו"

מעריב לילדים [22]

של רונן ושל חדוה, אמו של אמיר, ובאיזה בלה ניסתה להיזכר: "אתמול: לא, היום. שעות הם חיו אצלה.

בטח, לקחתי שטר של חמישים, כדי "את חושדת במישהוז", שאל חשוטר, לשלם לשרברג שיתקן נזילה בכיור. זה "ראית בזמן האחרון בסביבה מישתו חיח בשמונה בבוקר".

השרברב ראה שאת מוציאה כסף 'לא, חוא היוו במטבח".

"את יכולה לתת לי את השם והכתובת

כן, אבל בשביל מהז הוא לא לקח את הכסף. אני מכירה אותו כבר חרבה זמן!" נברתי, אני רושם כל מח שנחוץ לתקירה", אמר השוטר, ולאחר שרשם את שמו וכתובתו של השרכרב, הוא ביקש לדעת מי עוד חיה אצל בלה במשך היום.

"מי עוד היהו חברה שלי מהשכונה וכנסח לכמה דקות. וילד, גם הוא מהשכונה, היה

זמן נשארו, מתי הלכו..." כדי שיוחזר לה כספה. "מתי ראית את התיבה הואת בפעם בלה מסרה את שמותיחם וכתובותיהם

"ואם נגלח משהו, נודיע לך". דורית אורגד

"נערוך חקירה, גבירתי", אמר השוטר, להופיע, לשמוע תשועות הקהל, ובעיקר

רת, "כל התזרות הללו, אבל אני אוהבת לקבל את המתמאות לאחר ההצגה"...

דניאל סטוקליו

נַעֲרַת הָעַכָּבִיש

נְצֶרַת מַבְּבָּר אָרַכְנָה הָיִתָה אֵמְנִית בָּחֶקֶד. הִיא הָיְתָה מֻמְחִית בְּמְלֵאכֶת זאַרינה וְהָיִתָה זוֹ טָנָיָה מְיַחָדֶת לְצְפּוֹת בָּה בָּעֵת עַבּוֹדְתָה. אַרְכְּוָה הָיִתְּה מְתְּפֶּאֶרֶת בְּכִשְרוֹנָה, וְיוֹם אֶחָד אַף הַעַנְה וְאָמְרָה: "אַנִי מוּכָנָה לְהַתְּתְרוֹת בְאַלָה אַתַּנְה, נְאִם תְּנַצֶּם אוֹתִי – אֶשְׁא

אָמֶּנְה, אַלַת הַחָּכְמָה וְחַתַּרְבּוּת, שֶל אַרְכְנָה, הִיא נְסְּתָח לִנְרֹם לַנּעַרָה וּתִּתְּקָנֵט וּתְוַתָּר עֵל רַעְיוֹן כּתַּחָרוּת. וקנה נאָמְרָה לָה: "אַני אִשְׁח לְמִּרָּת ופיון נאָני מְקוּה שֶׁפּקשׁיבי לי. הוְמִינִי לַתָּקרוּת בְּנוֹת הְּמוּתָה וְאַל תִּתְּחָרִי בָּאַלָה. אָנִי מִצִּיעָה לָוֹּ שֶׁתִּנְּשִׁי אָלֶיחָ וּתְכָּקְשִׁי אָת סְלִיחָתָה. הִיא אֵלְה

רָמְמָנִית, וּבְנַדְּאי תִּסְלַת.לָדְּ.״ השָּתַחָוּ והַתְּבּוֹנְנוּ בָאֵלָה בְּסִעְרָצָה. לב בַּקּקלְטְתָּהּ.

> ַנְמָקְרֶה בְּאַרְנֶב, מִתְיַדֵּד אִתּוֹ, (רַק אָו מגלה שהיצור התמוד הנה הוא אַרְנָבּ. הַהַבְּתְעוֹת הָמְצָפוֹת לוֹ (וְנֵם לָאַרְנְב) בּמִּבְנָש הַזָּה גוֹרְמוֹת לְאִיתָמְר לְשֵׁנּוֹת לְנַמְרֵי אָת דְּעָתּוֹ, וְתוֹוְ כְּדִי כְּוְ הוּא למד לא לָהִצְּמִד לְדִעָה קְדוֹמָה. וּמָבִיוֹ שֶׁאֶפְשָׁר לְשַנוֹת אוֹתָהּ לְאַתָּר שֶׁמַּכִּירִים

אָת הָאָדָם אוֹ בַּעַל־הַחַיִּים שַבַּעָם לא אָסַבְנוּ אוֹתוֹ, אוֹ שֶׁפָּסַדְנוּ מִפָּנְיוּ. הַשְּפוּר מֻדְבָּס בְּמַתְּכֹּנֶת נְאָה, המַקדישָה מְקוֹם רָב לְאִיוּרִים, אַדְּ אָבְשָׁר הָיָה לְהַתְאִים לְשְּפוּר הַיָּמָח הַוָּחּ

אָאּרִים קָצָת יוֹתֵר מְעַוּיִנִים נַעֲשִירִים. עָטָרָה מוֹסְקוֹבִיץ



ליתי גרין, בת ה־ 11 מערד, קצרה מחמ"

אִיתָמֶר, בַּסְּפוּר שֶׁלְּמָנֵינוּ, נְתְקָל

שנראת לך חשודז" אני לא ראיתי. אבל שכנה שלי סיפרה לי לפני כמה ימים שראתה בחור אחד שהתחבא בחצר שלנו בין חשיחים. זה היה בערב, והיא קראה לבעלה. אבל עד שהוא ירד, הבחור כבר לא חיה שם".

CAR Photo Kilio)

כתב: דוד גרוסמן

הוצאת: עם עובד

אָיתָמֶר הוּא יֶלֶד שָאֵינוֹ פּוֹחָד

אָכָל הוּא כֵּן פּוֹחֵד מֶ... אַרְנְבִים. הוּא

אַפְשָר לְהַסְבִּיר לוֹ שֶהוּא טוֹעָה. הוּא

חוֹשְבִים מָחָשָבָה בָּוֹאת עַל מִישֶהוּ אוֹ

משהו שאנחנו בּכְלֵל לא מַכִּירִים – זֹחִי

דַּעָה קָדומָה. כְּלוֹמֵר, דַּעָה הַוַּקבּעַת עוֹד

יְבוֹלָה לָהְיוֹת שוֹנָה לְנֶמְרֵי מְמָה שֶנַּחֲשֹׁב

בְּכָלָל לא מוּכָן לִשְּמע״. כֵּאֲשֶׁר אָנוּ

לְּסְנֵי הַהָבֶּרוּת, וְהַרְבָּה בְּעָמִים הִיא

עָלָיו אַחָרִי שֶׁוּכִּיר אוֹתוֹ.

מָאָרָיוֹת, מְנְּמַרִים אוֹ מְדְרָקוֹנִים אָיַבִּים

תושב שאַרְנָב זוֹ סַיָּה מְסַכֶּנֶת מְאֹד ״וְאִי

"יש לך תיאור שלת" "היא אמרת שזה היה בתור שמן".

"תני לי את חשם והכתובת של השכנה אות בחגינות ה־ 25 שנה לערד בפסטיבל הזאת", אמר השוטר. הוא רשם מה הזמר העברי שנערך שם. בהופעתה לצד שאמרה בלח, ואתר־כך ביקש לדעת האמן אורה אריק לביא. ליהי בהירת השי פרטים נוספים: אם חסרים לה עוד דברים, ער, במשחק המלאך המנהל דו־שיח עם אם יש לה ביטוח ואיך, לדעתה, חדר הגנב מתיישב ערדי פסימי, שרה ורוקדת. היא לדירה. אולי חיא ראתה טימני פריצה. ום מתעמלת בהתעמלות אמנותית אצל

ועוד שאלות משאלות שונות. לאחר בימונה. ליחי הספיקה להשתתף במספר שתתמה על הדף שמילא חשוטר בכתבייד הפקות מקומיות, הגיעה להחלטה ששי צפוף, ביקשה לדעת מה תעשה המשטרה, חקנית זהו עתידה. "זה קשה", היא אומ"

עַסְקָה בֶּין הַשְׁאָר גַּם בִּמְלָאכָת הָאַריגָח וְהָרְאָמָה, וַעְבּוֹדוֹתָיהָ הָיוּ פְּאַר הַיִּצִירָה וּכְלִילוֹת שָלֵמוּת. בְּשָּמְעָה אֶת דְּבָרֵיהָ הָאַלָה בָּאָה לַאַרְכְנָה מְחָפָּשֶׂת לְאִשָּה

אוּלָם אַרַכְּנָח לֹא הַקְשִיכָה לָה וַלֹא שְׁמְעָה בַּעָצְתָה. אָז הִשִּׁילָה הָאַלָה אָת פּחְמַשְׁתָּה, וְכָל מִי שָנְּכְחוּ בַּמָּקוֹם אַנכְנָה חָחַנירָה וְהַסְמִיקָה חָלִיבּוֹת, אַזִּי לא תוורת בה מבצקרתה ועקדה בּאמץ

השתים, הָאַלָּח (סוּגַרָה, נְנְּשוּ וונשות לפסרות. כן כמלו לארג בְּמְהַירוּת, בְּתְנוּעוֹת יָדַיִּם תְוְנָיוֹת ווְרווֹת. כָּל אַסָת מֵהָן הַשְּׁשַּׁשְּׁשָׁה ּ בְּחוּטים בִּשְלַל צְבָעִים, וְהָאֲרִינִים הָפְכוּ פּחַת יְדִיהָן לִתְמאוֹת מַקָּסִימוֹת.

הָאָריג שֶל אַרַכְנָה הָיָה נִפְלָא כְּמוֹ ּחָאָריג שָל אַתּנָה, וְהָאֵלָה בָּעַסָה מְאֹד. היא קרעה בועם אֶת הָאָריג שֶל אָרַכְנָה | וְהָּלְמָה בְּרֹאשָה שֶל הַנַּצְרָח. אָרַכְנָח.

שֶלא יָכְלָח לְשֵׁאת אֶת הַבּוּשָה וַסבְּלִימָה, חָלְכָה וְתָלְתָה אֶת עַצְמָהּ עַל

בְּשֶׁרְאָתָה אַמָּוָח אָת כּוּצְרָה כּמִּסְבּוָה מְתְנַדְנֻרָת עַל פּחוּט, רְסָמָה עָלֶיהָ ַוְאָמְרָה: "לֹא תָּמוּתִי, אַרְכְנַה, כִּי אִם קוֹה תַּחְיִינ אוּלָם כְּדֵי שֶׁתַּלְמְדִי אָת

הלקח, תוסיפי לחיות הלונה כך עד סוף יָמִיּף, וְכָמוֹף – כָּל הַצְּאַצְאִים שִׁיִהְיוּ

לַוּן בֶּעָתִּיר״. הָאַלָה תִּתִּיוָה עַל אָרַכְנָה נוֹוֵל מְיַחָד, שָהָשִׁיב אוֹתָה לַסִיִּים, אַךְּ שָׁנְה אָת צוּרְתָה: גּוּפָה הַתְּכַּנַץ, רֹאשָׁה קוטן וּשְּׂעֶרָה נָשַׁר. אַפָּה וְאָזְגֵיתְ גָעַלְמֹגּ

ואָצְבְּעוֹתָיק וּרְבַּקוּ לִשְׁנֵי צְדֵּי גוּנָה וְהָפְבוּ לְרָגְלִיִם. מְתוֹף גּוּפָהּ יִצְאוּ חוטים, וְהִיא טְוְתָה מֵהֶם רֵשֶׁת –

אַרְכְּנָה הָפְּכָה לְעַבְּבִישׁ וָהַמְשִׁיכָה בּמְלֵאבֶת הָאַרינָה עד סוֹף יָמֶיהָ. ספרה על פי המיתולוגיה היווית: רותי אהרני

הוא על הַגֹּבָה

פרחוק זה ושמע קמו זמזום יתושים אַחוּני אַדּסת. כְּשָׁאָרַבְהַני אֶל הָרַעַשׁ הַנְּטְרַפְּתִי אֶל עַשְׂרוּת אָנְשִׁים שֶעַמְדוּ מקניב לשטח עפר נדול וצפו בעשרות טיקנים מומומים.

בּטֶרָנוּ משָׁרָח עַמְדוּ הַמְּטִיסִים שׁבֶּיגִיחָם יָלְדִים רַבִּים שָׁהַסְתַּבְּלוּ בְּכוֹנֵס טָּאָויר סוְפוּס שֶׁצְּיַן מֶהַיכָן לְהַתְּתִיל

אָסָד אַסַר הַשַּׁנִי הַחֵלוּ לְרוּץ וּבְּקַנֶף אַדיר שָׁחְרָרוּ אָת הַשְּיסָנִים שֶׁלְּהָם שְׁמַחַלוּ לְחוּג, לְתְפַּט גֹבה וּלְהַמְריא עיני צדו נלד אטן. יפו רוכרטי.

שעמד בעקדת זנוק ולמי אות מספם ץ וסניף את טיקנו. בּוֹ בָּמָה אַהָּהו: "שֶׁבַע". איף נח שפקפום במוך כבר מטים: אני לא רק מטים אני גם בונה טיקנים". רבוים של הקניף לטיקואות מעעם קלוב התעוףה לִישְׁנְאֵל בְּנְמָת הַשְּׁרוֹן עָמְדוּ לְיֵד בָּן וְהּוֹסִיפּהּ ״בֶּן הוּא מֶּכְשָׁר בְּיוֹתֵר וְנִמְצָא לְשִׁיר לְחָטִיס עִם בְּנֵי ה־וּ ו״. לִמְרוֹת שְּׁשֶּׁתְחִילִים אָת מַתוּג רֵק מִבְּתָּה ח׳ ימסימים ביר"ד. גנסגו לו חוגד.

שְּנְעֶורְתוֹ בָּן זְנָק בְּמוֹ מְטוֹם לְרָקִיעַ.



קשטן מַסְנִּינוֹת יָדַע בְּבְנַנַת טִיסְנִים הָתְפַּלֵאתִי בֵּיצָד אָפְשָׁר לְעַלְב אַםר

המנהלת פּתְּקה אָת אַחד טהונים

קקענונים: "טִיסְנְאוּת". מחוּג סנָּח

מֶלֵא, וְהַיְּלֶדִים מְתְעַנְיְנִים בּוֹ מְאֹד.

אָת הַנְּנוֹת פָּנִשְׁתִּי בְּמִקְנָּרֶת הַהוּגּ

יבַהָּטְסָתָם. ״בַּף״ לְרְאוֹת אוֹתֵוּ טיקן אָחָד, בְּשֶׁמְּבֶּל רוּחוֹת סשְׁמִיִם משיפות, חותכות, ומדביקות עד לנמר עָטִים עָלֶיוּ טִיסְנִים בְּמוֹ אַרְבָּה וְאָכֵּוֹ בְּנַיַת הַשִּיקון אַתוֹ הַן מְתְּסָרוֹת. מִשְּאַת רָאִיתִי מְטוֹסִים מְאַפְּוִים חַיטִב בְּעְקּוּב נַפְשָׁם שֶׁל מְשְׁתַּוֹנְפִי הַחוּנִים הָיא אַ אָר טִיסְגֵיהָם וּבְאַתּוּר מִקוֹם וְסִילְהָם. לְהָטִים טִיסְנִים מוּנְעֵי מְנוֹעַ, וּבְּשָׁלָב מְתְּקֵדָם, טִיסְנִים מָנְחִים בְּנֵלֵי רְדִיוֹ. מִבְּאוָ אוּלֵי יִּקְבְּלוּ תַּאָבוֹן לְדְאוֹת

שמואל אוליצקי

בני רייכמר סמיס מיסן שבנה בעצמו .

זגעריב לילדים 23